

وَإِذَا سَمِعُوا مَا أُنْزِلَ إِلَى الرَّسُولِ تَرَى أَعْيُنُهُمْ

دھڑکے اور ڈیڑل دوی (کوم کلام) چہ | نال کمرے شر | رسول طرف نہ | نو کورے تہ | سترے کد دوی

تَفِيضٌ مِنَ الدَّمْعِ مِمَّا عَرَفُوا مِنَ الْحَقِّ يَقُولُونَ

چہ تو پوی | او بیکے | یہ سب ہفتہ | چہ پڑندلی گدی | لہ حق نہ | دوی دانی

رَبَّنَا آمَنَّا فَاكْتُبْنَا مَعَ الشَّاهِدِينَ ﴿۸۳﴾ وَمَا لَنَا

ے زموں زبہ | مونیہ راوہ | پس ولیک مونیہ | (دحق) شہادت و رکوونکوسہ | او حقہ (عذر) مونیہ پارہ

لَا نُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَمَا جَاءَنَا مِنَ الْحَقِّ وَنَطْعُ أَنْ يَدْخُلَنَا

چہ یا نہ دہو مونیہ | یہ اللہ | او حقہ | راغلی کی مونیہ | لہ حق نہ | او مونیہ امید لو | چہ مونیہ بہ داخل کری

رَبَّنَا مَعَ الْقَوْمِ الصَّالِحِينَ ﴿۸۴﴾ فَأْتَاهُمُ اللَّهُ بِمَا قَالُوا جَنَّتْ

مونیہ رب | صالحان خلقوسہ | پس بدلہ و رکیرہ دوی | اللہ | یہ دے وینا باند | جنتونہ

تَجَرَّى مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا ۚ وَذَلِكَ جَزَاءُ

چہ ہمیری | دہ لاند | نہرونہ | ہمیشہ بہ دوی | یہ ہفتہ | اودا دہ | بدلہ

الْمُحْسِنِينَ ﴿۸۵﴾ وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا أُولَٰئِكَ

د نیکانہ | او کومو خلقو چہ | انکار و کرد | او دروغ زن ٹے کرل | زموںز ایتونہ | ہم دوی کی

أَصْحَابُ الْجَحِيمِ ﴿۸۶﴾ يَأَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَحَرَّمُوا طَيِّبَاتِ

دوزخیان | اے دایمان خاوندانوا | مہ حراموی | (ہفتہ) پاکیزہ چیزو

مَا أَحَلَّ اللَّهُ لَكُمْ وَلَا تَعْتَدُوا ۚ إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْمُعْتَدِينَ ﴿۸۷﴾

کوم چہ | حلال کریگی | اللہ تاسود پارہ | اولہ حد نہ مہ تیریریگی | بیشک اللہ | نہ خونوی | لہ حد نہ تیریریگی

وَكُلُوا مِمَّا رَزَقَكُمْ اللَّهُ حَلَالًا طَيِّبًا ۚ وَاتَّقُوا اللَّهَ

و خورہی | لہ ہفتہ نہ | کوم رزق چہ دکرہ | تاسو اللہ | حلال | پاکیزہ | او دوییریگی | لہ اللہ نہ

وَاللَّهُ تَعَالَىٰ جَدُّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ ۚ عَزَّ وَجَلَّ ۚ

واللہ تعالیٰ چہ تاسولہ کوم | پاکیزہ چیزونہ | دکرہ دوی | ہفتہ خوری خبیثی | او ہفتہ خداے نہ ویرہ کوئی

الَّذِي أَنْتُمْ بِهِ مُؤْمِنُونَ ﴿٨٨﴾ لَا يُؤْخِذْكُمْ اللَّهُ بِالْغَوِيِّ أَيْبَانِكُمْ
 پہ کوم چہ | تاسو | ایمان لری | نہ نیسی تاسو | اللہ | پہ عبثو | قسمو نہ تاسو
 چہ تاسو پرے ایمان راوے دے - اللہ تعالیٰ تاسو پہ عبثو قسمو نہ تاسو

وَلَكِنْ يُؤْخِذْكُمْ بِمَا عَقَّدْتُمُ الْأَيْمَانَ فَكَفَّارَتُهُ إِطْعَامُ
 او لیکن | نیسی تاسو | پہ ہفہ | چہ تاسو پہ پچے (ارادہ کرے) قسمو نہ تاسو | پس دے کفارہ دے | طعام و رکول
 مگر پہ ہفہ قسمو نہ تاسو (خامخا) نیسی چہ تاسو قصدِ اخوری وی نو دے دے قسم (مازول) کفارہ دے

عَشْرَةِ مَسْكِينٍ مِنْ أَوْسَطِ مَا تُطْعَمُونَ أَهْلِيكُمْ أَوْ كِسْفَتُهُمْ
 سو | مسکینانو | دے | میانہ درے | کوم چہ | تاسو خوروی | خیل کور والو | یاد دے جامہ و رکول
 سو مسکینانو دے دے و رکوی و رکوی کوم چہ تاسو پہ خیل کور والا باند خوروی | یاد دے نہ جامہ و رکوی

أَوْ تَحْرِيرُ رَقِيَةٍ فَمَنْ لَمْ يَجِدْ فَصِيَامُ ثَلَاثَةِ أَيَّامٍ
 یا آزادوں | دیو غلام | پس شوک چہ | بیانہ موی | نوروزے ساتہ | درے | درے
 یا یو غلام آزاد کرے | شوک چہ دے طاقت نہ لری نو ہفہ دے درے و دے روزے ساق

ذَلِكَ كَفَّارَةُ أَيْمَانِكُمْ إِذَا حَلَفْتُمْ وَاحْفَظُوا أَيْمَانَكُمْ
 دا | کفارہ دے | ستاسو دے قسمو نہ | کلمہ چہ | تاسو قسم و خوروی | او حفاظت و رکوی | دخیلو قسمو
 دا ستاسو دے قسمو نہ کفارہ دے کلمہ چہ قسم و خوروی (او دا پورہ نہ کرے) او دخیلو قسمو نہ حفاظت کوئی

كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ آيَاتِهِ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿٨٩﴾
 دغہ شان | بیانی | اللہ | تاسو پاره | خیل ایٹو نہ | چہ تاسو | شکر کوئی
 دغہ شان اللہ تعالیٰ تاسو نہ خیل حکونہ بیانی چہ تاسو شکر ادا کرے

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّمَا الْخَمْرُ وَالْمَيْسِرُ وَالْأَنْصَابُ وَالْأَزْلَامُ
 اے | مؤمنانو! | بیشک | شراب | او جواری | او بیتان | او غشی دیال
 اے | مؤمنانو! | شراب و خیل، جواری کول، دبتا و عبادت کول او دبتا۔ بیلات غشی ویشتل

رَجَسٌ مِّنْ عَمَلِ الشَّيْطَانِ فَاجْتَنِبُوهُ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿٩٠﴾
 پلست دی | دے شیطان لہ عمل نہ دی | پس حان و ساتی لہ دے نہ | چہ تاسو | کامیاب شی
 ناپاک شیطانی کارونہ دی، نو دے نہ حان بچ ساتی چہ تاسو نجات بیا مومے

إِنَّمَا يُرِيدُ الشَّيْطَانُ أَنْ يُوقِعَ بَيْنَكُمُ الْعَدَاوَةَ وَالْبَغْضَاءَ
 بیشک | غواری | شیطان | چہ و اجوی | ستاسو پہ مینے کنے | دہشتی | او بغض
 شیطان خو غواری چہ ستاسو پہ مینے کنے دے شراب و او جواری پہ ذریعہ دہشتی

فِي الْخَمْرِ وَالْمَيْسِرِ وَيَصُدَّكُمْ عَنْ ذِكْرِ اللَّهِ وَعَنِ الصَّلَاةِ
 پہ ذریعہ دے شراب و او جواری | او منع کرے تاسو | اللہ دے یاد دلونہ | او دے مونہ نہ
 او بغض پیدا کرے او تاسو دے اللہ تعالیٰ دے ذکر نہ او دے مونہ نہ منع کرے

قَهْلَ أَنْتُمْ مُنْتَهَوْنَ ۝ وَأَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ

پس ایسا | تاسو بہ | منع شئی | اوجہم منی | اذ اللہ | اوجہم منی | اذ رسول
نوا یا اوس بہم تاسو (دکھائیو) منع شئی | اذ اللہ تعالیٰ حکم منی | اذ رسول حکم منی

وَأَحْذَرُوا فَإِنْ تَوَلَّيْتُمْ فَأَعْلَمُوا أَنَّكُمْ عَلَى رَسُولِنَا الْبَلَاءُ

او دوبریری | بیکہ چرے | تاسو منع | اذ رسول | نو پوہہ شئی | چہ بیشک | زمونہ پہ پیغمبر باند | رسول دی
و احتیاط ساتی | پہ دے ہم کہ چکر تاسو منع | اذ رسول | نو پوہہ شئی | چہ زمونہ رسول کارخو واضحہ حکومہ

الْبَيِّنُ ۝ لَيْسَ عَلَى الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ

بنکارہ | نشہ دے | چہ ہغو خلق باند (چہ) | ایمان راہرو | او عملونہ دے و کول | نیک
رسول دی | چاہہ ایمان را دے دے او ہغوی نیک عملونہ کوی دی | چہ ہغوی باند د ہغو چیزو

جُنَاحٌ فِيمَا طَعِمُوا إِذَا مَا اتَّقَوْا وَآمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ

دغہ کناہ | چہ ہغو نہ کئے | چہ دے خوہ | ہرکہ چہ پرہیز کاری و کیرہ | او ایمان راہرو | او عملونہ دے و کول | نیک
پہ حقہ ہجو کناہ نشہ کوم چہ (د شراب وغیرہ د حرمت نہ ورنہ) ہغوی خوہی خنہی دی او اندہ خان ساقی او پہ ایمان نیک

ثُمَّ اتَّقَوْا وَآمَنُوا ثُمَّ اتَّقَوْا وَأَحْسِنُوا وَاللَّهُ يُحِبُّ

بیائے پرہیز کاری و کیرہ | او ایمان راہرو | بیائے پرہیز کاری و کیرہ | او بنہ کاروئے و کول | او اللہ | خویشی
وی او نیک کوی | بیائے پرہیز کاری پائے شئی او پہ ایمان ثابت قدم وی بی پرہیز و کیری او نیک کوی او داسے نیک خلق د اللہ

الْمُحْسِنِينَ ۝ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لِيَبْلُوَكُمُ اللَّهُ بَشًى

نیک کونکی | اے د ایمان خاوندانو! | خاں بہ د آزمائی تاسو | اللہ | بہ ہغو چیز
دیر خویشی وی | اے مسلمانانو! | اللہ تعالیٰ بہ تاسو د ہغو لہر دیر بنکار بہ وجہ بہ آزمینیت

مِّنَ الصَّيْدِ تَنَالَهُ أَيْدِيكُمْ وَرِمَاحُكُمْ لِيَعْلَمَ اللَّهُ

لہ بنکارہ | کوم تہ چہ ورسیری | ستاسو لاسونہ | اوستاسو نیزے | چہ بنکارہ کیری | اللہ
کچہ و اجوی | چہ ستاسو لاسونہ او نیزے بہ ورسیری | چہ اللہ تعالیٰ و کوری چہ شوک د

مَنْ يَخَافُهُ بِالْغَيْبِ فَمِنَّ اعْتَدَىٰ بَعْدَ ذَلِكَ فَهُوَ

چہ شوک ویریری د ہغو نہ | غائبانہ | پس شوک چہ | ذیلے و کیری | پس لہ دے نہ | نو ہغو نہ
د ہغو نہ غائبانہ ہم ویریری | نو شوک چہ د دے حکم نہ پس زیاتے و کیری نو ہغو نہ

عَذَابُ الْيَمِّ ۝ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَقْتُلُوا الصَّيْدَ وَأَنْتُمْ

عذاب دے | دردناک | اے د ایمان خاوندانو! | مہ ورنہی | بنکار | ہرکہ چہ تاسو
دردناک سزا مقرر دے - اے مؤمنانو! | د احرام بہ حالت کچہ بنکار مہ

حُرْمٌ وَمَنْ قَتَلَهُ مِنْكُمْ مُتَعِدًّا فَجَزَاءٌ مِّثْلُ مَا قَتَلَ

احرام تہ دی | او شوک چہ ورنہی بیکہ | تاسو | قصد | او بد لہ (چہ و کیرے شئی) | شان د ہغو (چہ) | ہغو د ورنہی
ورنہی | او چاہہ قصد بنکار و ورنہی | نو د ہغو بد لہ د ہغو (بنکار) بہ شان د ورنہی

مِنَ النَّعَمِ يَحْكُمُ بِهِ ذَوَا عَدْلٍ مِّنكُمْ هَدْيًا ۚ بَلِغِ الْكَعْبَةَ

دُخَارُونَهُ | فیصلہ دہکری دے | دودھ انصاف کوئی | لہ تاسو | بہ طور قربانی | چہ ورسیری | کعبہ نہ
دے ، چہ ستاسو دودھ متصفان بہ دہے فیصلہ کوی ، قربانی دپارہ کعبہ نہ ورسوی

أَوْ كَفَّارَةً طَعَامٍ مَّسْكِينٍ ۚ أَوْ عَدْلُ ذَلِكَ صِيَامًا لِّبَنِيكَ

یا کفارہ دہ | طعام و رکول | مسکینان نہ | یا برابر | ددے | روژے | چہ و خیر
یا دہے کفارہ بہ مسکینان باند دودھی خوروی | یا ددے برابر روژے سائل دی | داکہ چہ و خیر

وَبِالْأَمْرِ عَفَا اللَّهُ عَنْكَ سَلَفٌ وَمَنْ عَادَ فَيَنْتَقِمُ اللَّهُ

سزا | د خیر کار | معاف کرل الله | ہفتہ | چہ شوی د ورنہ | او شوک | چہ د ویاہ وکری | نو بدلہ بہ اخلی | الله
عمل خوند و خکی ، ورنہ | چہ شوی د الله تعالیٰ معاف کرل او اوس چہ شوک | داکار وکری | نو الله تعالیٰ بہ تکرار

مِنْهُ وَاللَّهُ عَزِيزٌ ذُو انْتِقَامٍ ۝۱۵ أَحَلَّ لَكُمْ صَيْدَ الْبَحْرِ

دہفتہ نہ | او الله | زبردست | بدلہ اخستونک | حلال شوے | بہ تاسو | بنکار | د دریاب
بدلہ اخلی | او الله تعالیٰ | پھلو باند | غالب | او | سزا و رکولکے | تاسو د پارہ | د دریاب بنکار | او دے خوراک

وَطَعَامُهُ مَتَاعًا لَّكُمْ وَلِلْسَيَّارَةِ ۚ وَحُرِّمَ عَلَيْكُمْ صَيْدُ الْبَرِّ

او دہے خوراک | ستاسو فائدہ پارہ | او د مسافر د پارہ | او حرام کر شوے | بہ تاسو | بنکار | د وچ
حلال کرے شوے | چہ تاسو | او مسافر نہ فائدہ | ورسیری | او ترخو چہ تاسو | د احرام | بہ حالت کعبہ | بہ تاسو

مَا دُمْتُمْ حُرُمًا ۚ وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي إِلَيْهِ تُحْشَرُونَ ۝۱۶ جَعَلَ اللَّهُ

ترخو چہ تاسو بی | بہ احرام کعبہ | او ویریدی | د الله نہ | چہ دہفتہ طرف نہ | بہ تاسو راجع کرشی | جو کرہ | الله
باند د وچ بنکار حرام دے | او د الله تعالیٰ نہ ویرہ کوئی چہ قول بہ ورنہ پیش کییدی | الله تعالیٰ کعبہ چہ

الْكَعْبَةَ الْبَيْتِ الْحَرَامِ قِيَمًا لِلنَّاسِ وَالشَّهْرَ الْحَرَامِ

کعبہ | کوس | د عزت | د قیام ذریعہ | خلق د پارہ | او میا شتہ | د حرمت
د عزت ملے دے | د خلق (اجتماعی ژوند) | قیام سبب گرھوے دے ، او د غصہ | د حرمت میا شتہ | او د

وَالْهَدْيَ وَالْقَلَائِدَ ۚ ذَلِكَ لِتَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ

او قربانی خاوی | او د پتہ والا خاوی | دا | حکم چہ تاسو پوہشی | چہ | الله | پوہشی
قربانی خاوی | او ہفتہ خاوی چہ مری کعبہ نے پتہ پرتے وی ، داکہ چہ تاسو نہ معلومہ شی چہ الله تعالیٰ د

مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَأَنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ۝۱۷

بہ ہفتہ چہ پداسمانونہ کی | او بہ ہفتہ چہ پد زمکہ کی | او د چہ | الله | بہ ہر چیز باند | بہ پوہشی
اسمانونہ او د زمکہ د قولو غیزونونہ خبر دے | او د چہ | الله تعالیٰ | بہ ہر شے پوہشی دے

اعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ وَأَنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ۝۱۸

پوہشی | چہ | الله | سخت | عذاب و رکولکے | او د چہ | الله | بخشنوی | مہربانہ
خبر شی چہ الله تعالیٰ بہ سزا و رکولکے دے | او د چہ | الله تعالیٰ | بخشنوی | مہربانہ

تَقَالُوا إِلَى مَا أَنْزَلَ اللَّهُ وَإِلَى الرَّسُولِ قَالُوا حَسْبُنَا

چه راستی تاسو! هغه څه طرف ته | نازل کړو الله | او ډېر خبر (د حکم) طرف ته | نو دوی وايي | کافي ده مونږ ته
چه د الله تعالی د نازل کړو حکمونو او رسول طرف ته رجوع وکړئ نو دوی وویل چه مونږ د ډېره هغه طرف ته

مَا وَجَدْنَا عَلَيْهِ آبَاءَنَا أَوْ لَوْ كَانَ آبَاؤُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ

هغه څه چه مونږ ته مونږ | پر هغه باندې | پلاران خپل | ایا که چیرې دوی | پلاران د دوی | چه نه پوهیدل
پس ده چه خپل پلاران مو پرې مونږ ته دی | که کړه د دوی | پلاران | چه هغه نه پوهیدل

شَيْئًا وَلَا يَهْتَدُونَ ﴿١٤﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا عَلَيْكُمْ أَنْفُسَكُمْ

په څه څيز | او نه | دوی په هدايت باندې دو | اے د ايمان خاوندانو! | په تاسو زده واری ده | ستاسو خپل
او د سې لارې نه خبر نه دو - اے مؤمنانو!

لَا يَضُرَّكُمْ مَنِ ضَلَّ إِذَا اهْتَدَيْتُمْ إِلَى اللَّهِ مَرْجِعُكُمْ

نفساً نه شي دررسو تاسو | څوک چه گمراه شو | هکله چه | تاسو هدايت باندې یئ | الله طرف ته دی | واپس تلل ستاسو
تاسو نه گمراه خلق هېڅ نقصان نه شي دررسو که چیرې تاسو پخپله په هدايت باندې یئ ، تاسو وئول په الله تعالی

جَمِيعًا فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿١٥﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا

د ټولو | بیا په هغه ونيای تاسو | هغه څه چه تاسو به کول | اے مؤمنانو!
ته بېش کيږئ | نو هغه به درته ونيای چه تاسو څه څه کارونه کول - اے مؤمنانو!

شَهَادَةٌ بَيْنَكُمْ إِذَا حَضَرَ أَحَدُكُمْ الْمَوْتُ حِينَ الْوَصِيَّةِ

گواهي (پکار ده) | ستاسو په مېنځ کې | کله چه راوړسېږي | یوله تاسو نه | مرګ | په وخت | د وصیت کې
هرکله چه په تاسو کېنه چاته د مرګ (نڅښه) ښکاره شي ، نو د وصیت په وخت کېنه په تاسو

اِثْنِ ذَوَاعَدِلٍ مِنْكُمْ أَوْ آخَرِ مِنْ غَيْرِكُمْ إِنْ أَنْتُمْ

د دوه وړو | انصاف کوونکو | له تاسو نه | یا | دوه نوروی | تاسو نه سوا | که چیرې | تاسو
مسلمانانو کېنه دوه معتبر گواهان موجود پکاردی | یا که چیرې تاسو په زمکه د سفر په حالت کېنه یئ (او

ضَرَبْتُمْ فِي الْأَرْضِ فَأَصَابَتْكُمْ مُصِيبَةُ الْمَوْتِ تَحْسِنُوهَا

سفر کوئ | په زمکه کېنه | بیا ورسېږي تاسو | مصیبت | د مرګ | نور ايسار کړئ | تاسو دواړه
مسلمان گواه ملاؤ نه شي) او تاسو نه د مرګ مصیبت پېښ شي نو بیا د خپل ځانه سوا دوه (غیر مسلم) گواه وړ

مِنْ بَعْدِ الصَّلَاةِ فَيَقْسِمْنَ بِاللَّهِ إِنْ اُرْتَبَتْمْ لَاشْتَرَىٰ

پس | له مانځه نه | پس دوی د قسم وځوي | د الله | که چیرې تاسو شک و | چه مونږ ته اخلا
کړئ (بیا) که چیرې تاسو ته (د هغوی په صداقت باندې) شک وی نو د مونږ نه پس دوی ايسار کړئ بیا د

بِهِ ثَمَنًا وَلَوْ كَانَ ذَا قُرْبَىٰ وَلَا نَكْتُمُ شَهَادَةَ اللَّهِ

د ډېر بدل کېنه | قیمت | اگر چه هغه وی | رشته داس | او مونږ نه پټوو | گواهي | د الله
دوی په الله قسم وځوي چه مونږ په د ډېر بدل کېنه قیمت اخلا اگر چه هغه صامت معاطه رشته دارو نه دي او د الله گواهي نه پټو

إِنَّا إِذَا لَنِ الْأَثِمِينَ ۖ فَإِنْ عُثِرَ عَلَىٰ أَنَّهُمَا اسْتَحَقَّا
 بیشک موند به پنهان وقت | له کنا هکارا نونه یو | بیا که چرس | معلومه شی | په دکه چه دادواړه | مزنگ شول
 یعنی موند به کنا هکار شو
 اِثْمًا ۖ فَأَخْرَجَ يَقُومِينَ مَقَامَهُمَا مِنَ الَّذِينَ اسْتَحَقَّ عَلَيْهِمُ
 د کنا | نودوه نور گواهی | د ودریدی | دهغه دواړه په م | له هغو خلقونه | چه هغوی حق وهل غوښتی دی
 نوبیا | د هغوی په خلای دوه نور سړی د هغه کسانو نه ودریدی چه وپاندینو گواهانو د چا حق وهل
 الْأُولَىٰ ۖ فَيَقْسِمْنَ بِاللَّهِ لَشَهَادَتُنَا أَحَقُّ مِنْ شَهَادَتِهِمَا
 چه هغوی پینځوی مې ته | بیا د هغوی قسم ووی پر الله | چه زموند گواهی | زیاته رښتینه ده | د دواړو له گواهی نه
 دو | او دواړه د په الله تعالی قسم وخیس | چه زموند شهادت د هغوی د گواهی نه زیات برحق ده
 وَمَا عَتَدْنَا ۖ إِنَّا إِذَا لَمِنَ الظَّالِمِينَ ۖ ذَلِكِ ادْفَىٰ أَنْ يَأْتُوا
 او زیاته نه دے کرے موند | بیشک چه موند به په پنه وقت له ظالمانو نه یو | دا زیاته نرکه ده | دغه چه دوی ورکړی
 او موند به شهادت کینے زیاته نه دے کرے کئی نوبیا به په ظالمانو کینے شمیر شو | دا بیر د نرکه لار ده چه دغه
 بِالشَّهَادَةِ عَلَىٰ وَجْهِهَا أَوْ يَخَافُوا أَنْ تُرَدَّ آيْمَانُ بَعْدَ آيْمَانِهِمْ
 گواهی | په صحیح طریق | یا د ودریدی له د نه | چه رد به کرے شی | قسمونه | پس له قسمونو د دوی نه
 شان به خلق شهادت سم سم ادا کړی یا به د ځن ودریدی چه د هغوی د قسمونو نه پس په نورو قسمونو د
 وَأَتَّقُوا اللَّهَ ۖ وَاسْمَعُوا ۖ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ ۝
 او ودریدی د الله نه | او واورئ | او الله | سمه لار نه ښائی | قوم | د فاسقانو نه
 هغوی تردید ونه شی او د الله نه ویره کوی او د هغه حکم | وری الله د فاسقانو توی ته سمه لار نه ښائی -
 يَوْمَ يَجْمَعُ اللَّهُ الرُّسُلَ فَيَقُولُ مَاذَا أُجِبْتُمْ قَالُوا
 په کومه ورځ | چه جمع کړی الله | رسولان | بیا به هغه وفرمائی | څه | جواب درکړے شو و تاسو؟ | و به وائی
 په کومه ورځ چه الله تعالی ټول رسولان راجع کړی نو تپوس به ترے وکړی چه تاسو ته څه جوړ درکړے شو و
 لَا عِلْمَ لَنَا ۖ إِنَّكَ أَنْتَ عَلَّامُ الْغُيُوبِ ۝ إِذْ قَالَ اللَّهُ
 نشته و علم | موند نه | بیشک نه | ایشه پوهیئ | په غیوباندي | کله چه | وفرمائی | الله
 هغوی به جواب ورکړی چه موند نه هېڅ علم نشته بیشک م ته د غیوود خبرونه خبردار یئ | بیا کله چه الله تعالی
 يَعِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ ۖ اذْكُرْ نِعْمَتِي عَلَيْكَ وَعَلَىٰ وَالِدَتِكَ ۖ إِذْ
 اے عیسیٰ خونه د مریم | یاد کړه | نعمت زما | په خپل ځان | او په خپله مور | کله چه
 وفرمائی اے د مریم خویه عیسیٰ | ما چه کوم نعمتونه تاله او ستا مور له وړ کړی وو هغه یاد کړه چه ما په
 أَيْدِيكَ ۖ بِرُوحِ الْقُدُسِ ۖ فَتُكَلِّمُ النَّاسَ فِي الْهَيْدِ وَكَهْلًا ۖ
 مستامد وکړو | په روح القدس سره | چه خبره کولے تا | خلقو سره | به زانکو کینے | او په پوځ مړ کینے
 جبرائیل سره ستا امداد وکړو، تا به زانکو کینے هم خلقو سره خبره کولے او په پوځ مړ کینے هم

وَرَادُ عَلَمَتِكَ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَالتَّوْرَةَ وَالْإِنْجِيلَ وَرَادُ

او هر کله چه ما و نبودن تاته | کتاب | او حکمت | او تورات | او انجیل | او هر کله چه

تَخْلُقُ مِنَ الطِّينِ كَهَيْئَةِ الطَّيْرِ بِإِذْنِي فَتَنْفَخُ فِيهَا فَتَكُونُ

چه جوهر دوتا | له خفته نه | پشاد صورت | او مارغه | او زما په حکم | بیا به یو که دهلوتا | به خفته | نو هغه به شو

طَيْرًا بِإِذْنِي وَتَبْرِئُ الْأَكْمَهَ وَالْأَبْرَصَ بِإِذْنِي

مارغه | او زما په حکم | او بیه کولو به تا | پیدا شوی دوند | او بری | او زما په حکم

وَرَادُ تَخْرِجِ الْمَوْتِ بِإِذْنِي وَرَادُ كَفَفْتُ بَنِي إِسْرَآئِيلَ

او هر کله چه به تار و لستل | مری | او زما په حکم | او هر کله چه | منع کړل ما | بنی اسرائیل

عَنْكَ إِذْ جِئْتَهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ فَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْهُمْ

له تاته | هر کله چه تار و لستل | معجزه | بیا به دوتل | هغو خلقو | چه کافران وو | له دوی نه

إِنْ هَذَا إِلَّا سِحْرٌ مُبِينٌ ۝ وَرَادُ أَوْحَيْتُ إِلَى الْخَوَارِجِ

چه نه دے دا | مکر صوف | جادو دے | اینکاره | او کله چه | او زما په زبانه کتنه | او چول | د خواریانو

أَنْ آمَنُوا بِي وَبِرَسُولِي قَالُوا أَمَّا وَاشْهَدْ بِأَنَّا مُسْلِمُونَ ۝

چه | ایمان راځي په ما | او زما په رسول | (نو) دوی وویل | موږ بیا راوړو | او کواشه | چه بېشکه موږ | حکم منو | نو

إِذْ قَالَ الْخَوَارِجُ يُعِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ هَلْ يَسْتَطِيعُ رَبُّكَ أَنْ

هر کله چه وویل | خواریانو | اے عیسی | خو ته د مریم | ایا کولی شی | استارې | چه

يُنْزِلَ عَلَيْنَا مَائِدَةً مِنَ السَّمَاءِ قَالَ اتَّقُوا اللَّهَ إِنْ كُنْتُمْ

را کوزه کړی | په موږ باند | خواخوږه | له اسمان نه | وویل هغه | دوی بېرته د الله نه | که چرته یی تاسو

مُؤْمِنِينَ ۝ قَالُوا نُرِيدُ أَنْ نَأْكُلَ مِنْهَا وَتَطْمَئِنَّ

مؤمنان | دوی وویل | چه موږ غواړو | چه خوړو | له دے نه | او آرام ونیسی

وَأَقْبَلَ تَأْسِئًا مِمَّنْ يَنْفَرُ مِنْهُمْ فَوَضَعَهُمْ فِي الْأَرْضِ وَنَزَلَ بِهِ

واقف تاسو مؤمنان یی | هغوی وویل | موږ خوږ دا غواړو | چه د هغه نه خوراک خوړو | او زموږ نه موږ

وَنَعْلَمَ أَنَّ قَدْ صَدَّقَتْنَا وَنَكُونُ عَلَيْهَا

قُلُوبُنَا | او پوهه شو موږ | چه بيشكه | رښتيا ويلى دي تا موږ ته | او موږ شو | په هغه باندې
موږ نه د نه | او دا راته معلومه شي | چه تا موږ ته هر څه رښتيا رښتيا ويلى دي | او په دې خبره
تسلي شي

۱۱۳ قَالَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ اللَّهُمَّ رَبَّنَا

د وئيل | عيسى | خوږه | د مريم | (چه) اے الله زموږ رب
له خواهانو ته | عيسى د مريم خوږه وئيل | اے الله اے زموږ رب!

أَنْزِلْ عَلَيْنَا مَائِدَةً مِنَ السَّمَاءِ تَكُونُ لَنَا عَيْدًا

نَزْلًا كَمَا نَزَّلَهُ لَكُمُ الْأَوَّلَ | له اسما نه | خواږه | موږ د پاره | د خوشحالي ورځ
ناله كره | موږ باندې يوه خواږه د اسمان نه راكوزه كره | چه زموږ د پاره يعنې زموږ د وړاندېنو
په موږ باندې يوه خواږه

لأَوَّلِنَا وَآخِرِنَا وَآيَةً مِنْكَ وَارْزُقْنَا وَأَنْتَ

زموږ زموږ | او دروستن د پاره | او يو څښه | ستاد طرف نه | او روزي راكړه موږ ته | او ته
او دروستن خلق د پاره | د خوشحالي موقعه شي او ستاد طرف نه يوه څښه شي | او موږ له روزي راكړه ته ډير

خَيْرُ الرَّازِقِينَ ۱۱۴ قَالَ اللَّهُ إِنَّي مُنْزِلُهَا عَلَيْكُمْ فَمَنْ يَكْفُرْ

ډيرينه روزي وركوونكې | د فرمايل الله | بيشكه زه | نازلوونكې يم دا | په تاسو باندې | پس څوك چه انكار وكړي
بته روزي رسان كې | الله و ته فرمايل چه زه تاسو ته خواږه درنازلوونكې يم خو په تاسو كې چه څوك د دې

بَعْدُ مِنْكُمْ فَإِنِّي أُعَذِّبُهُ عَذَابًا لَا أُعَذِّبُهُ أَحَدًا مِنَ الْعَالَمِينَ ۱۱۵

پس له تاسو نه | نوزه په عذاب وركم هغه | د عذاب | چه عذاب به نه وركوم هغه | چا بل نه | له جهان والو نه
نه پس هم انكار وكړي نوزه به ورله داسه سزا وركوم چه په دنيا كې به م بل چاله نه وي وركوي

وَأَذَقَالَ اللَّهُ يُعِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ ءَأَنْتَ قُلْتَ لِلنَّاسِ

او كله چه فرماي | الله | اے عيسى خوږه د مريم | ايا تا ويلى د | خلق ته
او كه كه چه الله تعالى (په حشر كې) د فرماي اے عيسى د مريم څو به! ايا تا خلق ته ويلى وو چه د الله

أَتَاخَذُونِي وَأَرْحَىٰ إِلَهِيْنَ مِنْ دُونِ اللَّهِ قَالِ سُبْحَانَكَ

(چه) ونيسي ما | او زما مور | د دوه معبودان | په ځله | د الله | او به داي | پاك يې ته
سوما او زما مور دواړه په خدايي ونيسي | هغه به دواي اے الله! ته پاك يې

مَا يَكُونُ لِي أَنْ أَقُولَ مَا لَيْسَ لِي بِحَقٍّ إِنْ كُنْتُ قُلْتُهُ

نه دي مناسب مال | چه دوايم | هغه خبره | چه نه د دې زما حق | كه چرې | ما دا ويلى وې
ما د څنگه كوله شو چه هغه خبره م د ځله نه ايستله چه ماته نه حق حاصل نه وو | كه ما ويلى وې نو ماته

فَقَدْ عَلِمْتَهُ تَعْلَمَ مَا فِي نَفْسِي وَلَا أَعْلَمُ مَا فِي نَفْسِكَ

په ځكه هغه به معلوم كې ماته | ته پوهيږ | په هغه څه چه زما زړه كې | او زه نه پوهيږم | په هغه څه چه ستا په زړه كې
په ځكه معلوم كې ماته شې معلوم دي څه چه زما په زړه كې دي او ماته نه دي معلوم څه چه ستا په زړه كې دي

۱۱۶

۱۱۷

۱۱۸

۱۱۹

۱۲۰

۱۵

وقف النبي صلى الله عليه وسلم

إِنَّكَ أَنْتَ عَلَّامُ الْغُيُوبِ ﴿۱۳۶﴾ مَا قُلْتُ لَهُمْ إِلَّا مَا أَمَرْتَنِي بِهِ

بیشک هم تہ | دیرینہ پوہہ ہے | یہ غائب باند | نہ دی ویلی ما | دوی تہ | مکر | اٹھ | چہ | حکم فرما | و نامائہ | پوہہ |

بیشک تہ | دغیبوہ | خبرو باند | بنہ پوہہ ہے | مادرتہ | ددے نہ | سوا | ہیچ نہ | دو ویلی | خہ | چہ | تاحک

أَنْ أَعْبُدُوا اللَّهَ رَبِّي وَرَبَّكُمْ وَكُنْتُ عَلَيْهِمْ شَهِيدًا

چہ | عبادت | وکرہ | دالله | چہ | زمارب | اوستاسورب | اووم زہ | یہ دوی باند | باخبرہ |

ترخو | زہ | دووم | یہ دوی | بیا | هرکله | چہ | انا | دافستلم | زہ | انوے | تہ | نکران | یہ دوی باند |

ترخو | زہ | دووم | یہ دوی | بیا | هرکله | چہ | انا | دافستلم | زہ | انوے | تہ | نکران | یہ دوی باند |

وَأَنْتَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ ﴿۱۳۷﴾ إِنَّ تَعَذُّبَهُمْ فَأَنْتَ عِبَادُكَ وَ

او تہ | یہ هرخیز باند | بنہ | باخبرہ | ہے | کہ | چرے | تہ | عن | درکو | دوی | ستابند | کان | دی | او |

او | اے | الله | بنہ | هرخیز | بنہ | خبردار | ہے | اوس | کہ | تہ | سزا | درکو | نو دوی | ستابند | کان | دی | او |

إِنْ تَغْفِرْ لَهُمْ فَإِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿۱۳۸﴾ قَالَ اللَّهُ هَذَا يَوْمُ

کہ | تہ | دغخبے | دوی | نبیشک | تہ | غالب | دحکمت | خاوند | ہے | دیہ | فرمائی | الله | دا | هغه | ورخ | دہ |

کہ | معافی | ورتہ | کوے | نو | تہ | غالب | او | دحکمت | نو | خاوند | ہے | الله | تعالیٰ | بہ | ورتہ | دوائی | چہ | دا | هغه | ورخ |

يَنْفَعُ الصَّادِقِينَ صِدْقُهُمْ لَهُمْ جَنَّاتٌ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ

نفع | رسوی | رشتیتی | تہ | رشتیا | ددوی | دوی | له | باغونہ | چہ | بهیری | دھغ | لاندی | اهرونه |

د | چہ | رشتیتی | خلقوتہ | بہ | خیل | رشتیا | فائدہ | ورکوی | هغوی | له | داسے | باغونہ | دی | چہ | لاندی | ترے | نہ | ولے | بهیری |

خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ ذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿۱۳۹﴾

همیشہ | بہ | دسیری | پہ | هغے | ہے | همیشه | همیشہ | راضی | شوالله | له | دوی | نہ | اراضی | شول | کولہ | هغه | نہ | دا | کامیابی | ده | لویہ |

او | هغوی | بہ | پہ | کہے | همیشہ | همیشہ | وی | الله | دھغوی | نہ | راضی | شوا | او | هغوی | دالله | نہ | راضی | شول | دا | چیرہ | لویہ | کامیابی | ده |

بِاللَّهِ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا فِيهِنَّ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿۱۴۰﴾

الله | دپارہ | ده | بادشاہی | داسمانونو | او | زمکے | او | دھغ | هغے | چہ | پہ | کہے | ده | او | هغے | پہ | هرخیز | باندی | قدرت | لری |

اسما | نو | نه | او | زمکے | او | دتر | مینعہ | چہ | هغے | کہے | پہ | تولود | الله | تعالیٰ | حکومت | کہے | او | هغے | پہ | هرخیز | باندی | قدرت | لری |

سُورَةُ الْأَنْعَامِ ﴿۱﴾ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿۱﴾

سورۃ | الانعام | کہے | ہر | پہ | کہے | (شروع) | دالله | پہ | نوم | چہ | نوے | مہربان | زیات | رحم | کوونکے | دے | ۱۶۵ | آیتونہ | او | ۲۰ | رکوع | گانہ |

دالله | پہ | نوم | شروع | کوم | چہ | بے | اندازے | مہربان | دہ | یزیات | رحم | خاوند | دے |

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَجَعَلَ

قول | تعریفونہ | الله | دپارہ | ده | هغے | کوم | چہ | بید | اکمل | اسمانونہ | او | زمکے | او | بید | اکمل |

قول | تعریفونہ | الله | تعالیٰ | لہ | دی | چہ | اسمانونہ | او | زمکے | بید | اکمل | دی | او | تباہ |

الظُّلُمِ وَالنُّورِ ثُمَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِرَبِّهِمْ يَعْدِلُونَ ①

تیارے | اور نہ | بیا (ہم) کوم خلق چہ | کافران دی | خیل رب سرہ | (نور) برابر گنری
اور نہ | جوہ کرے دے | بیا ہم کافران ، خلق خیل رب سرہ | برابر گنری -

هُوَ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ طِينٍ ثُمَّ قَضَىٰ أَجَلًا وَأَجَلٌ

اوم ہفہ | چاچہ | پیدا کرئی تاسو | لہ ختہ نہ | بیائے | مقرر کرہ | یوہ مودہ | او یوہ مودہ (نور)
(اللہ) ہفہ دے چہ تاسو نے د خاڈرے نہ پیدا کرئی بیائے درلہ د ژوند یوہ نیہ مقرر کرہ ، او یوہ بلہ

مُسَيَّ عِنْدَهُ ثُمَّ أَنْتُمْ تَمُتُّونَ ② وَهُوَ اللَّهُ فِي السَّمَوَاتِ

مقررہ | ہفہ سرہ | بیا (ہم) تاسو | شک کوئی | اوم ہفہ اللہ | پہ اسمان نوکینے
نیہ (دقیامت) م ہفہ سرہ مقررہ دے | بیا ہم تاسو شک کوئی - اوم ہفہ یو خدا دے چہ اسمان نوکینے م دے

وَفِي الْأَرْضِ يَعْلَمُ سِرَّكُمْ وَجَهْرَكُمْ وَيَعْلَمُ مَا

او پہ زمکہ کینے | اوم ہفہ پوہیری | ستاسو پہ پتہ | دستاسو پہ بنکارہ | او پوہیری | پہ ہفہ
او پہ زمکہ کینے ہم دے | ہفہ ستاسو پہ پتہ او بنکارہ | تو لو خبر پوہیری ، دستاسو علو بانہ ہم

تَكْسِبُونَ ③ وَمَا تَأْتِيهِمْ مِنْ آيَةٍ مِنْ آيَاتِ رَبِّهِمْ إِلَّا كَانُوا عَنْهَا

چہ تاسو کوئی | او نہ راچی دوی تہ | خہ نخبہ | لہ نخبو نہ | د رب د دوی | مکر د دوی | لہ ہفہ نہ
پوہ دے | او دے (کفارو) تہ چہ کلہ م د اللہ تعالیٰ د نخبو نہ خہ نخبہ راشی | نو دوی | لہ دے نہ

مُعْرِضِينَ ④ فَقَدْ كَذَّبُوا بِالْحَقِّ لَمَّا جَاءَهُمْ فَسَوْفَ يَأْتِيهِمْ

مخا روئکی | پس دوی دروغ وگنلو | حق | اہرکہ چہ ہفہ راغلو دوی | پس زس | یہ راشی دوی تہ
مخا روئ - (اوس چہ کوم پیغام د) حق دوی تہ راغلو نو دوی دارم | دروغ وگنلو | پس زس دوی تہ د

أَنْبِئُوا مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ ⑤ أَلَمْ يَرَوْا كَمْ أَهْلَكْنَا

خبر (حقیقت) | د ہفہ کوم پوہے | چہ ہفوی توئے کوئے | آیاتہ دی کئی دی | چہ ثومہ | اہلاک کرل مونہ
ہفہ خیز حقیقت معلوم شی کوم پوسے چہ یہ دوی توئے کوئے - دوی نہ گوسی چہ د دوی تہ ورائہ مونہ

مِنْ قَبْلِهِمْ مِنْ قَرْنٍ مَكَّنَّهِمْ فِي الْأَرْضِ مَا لَمْ تُنِكِرْ

لہ دوی نہ ورائہ | قومونہ | مونہ طاقت در کرے د دوی | پہ زمکہ کینے | چہ | مونہ طاقت نہ د کرے
ثومہ قومونہ ہلاک کرئی دی ، کومولہ چہ مونہ پہ زمکہ کینے ہفہ اقتدار و کرے و چہ تاسو لہ مو

لَكُمْ وَأَرْسَلْنَا السَّمَاءَ عَلَيْهِمْ مِدْرَارًا وَجَعَلْنَا الْأَنْهَارَ

تاسو تہ | او راہیزے و مونہ | لہ اسمان نہ | پہ دوی بانہ | باران | او کرئی و مونہ | نہرونہ
نہ د کرے او مونہ پہ ہفوی بانہ دیرہ نہ (درحمت) باران نہ و رول او د ہفوی د قد مونہ لاند

تَجْرِي مِنْ تَحْتِهِمْ فَأَهْلَكْنَاهُمْ بِذُنُوبِهِمْ وَأَنْشَأْنَا

جاری | د دوی لاند (قد مونہ کینے) | بیا مونہ ہلاک کرل دوی | پہ گناہونو د دوی | او پیدا کرل مونہ
مونہ نہرونہ جاری کرل ، بیا مونہ ہفوی د ہفوی د گناہونو پہ وجہ ہلاک کرل او د ہفوی نہ پس

مِنْ قَوْمٍ لَمْ يَكُنْ لَهُمْ آيَةٌ مِنْ قَبْلِهِمْ يَوْمَ يُنْفَخُ الْأَشْجَارُ وَأَنْتُمْ فِيهَا كَالْعِجَافِ ⑥

مونہ نہرونہ جاری کرل ، بیا مونہ ہفوی د ہفوی د گناہونو پہ وجہ ہلاک کرل او د ہفوی نہ پس
مونہ نہرونہ جاری کرل ، بیا مونہ ہفوی د ہفوی د گناہونو پہ وجہ ہلاک کرل او د ہفوی نہ پس

مَنْ بَعْدَهُمْ قَرْنَا أَخِيرِينَ ۖ وَكَوْنَزَلْنَا عَلَيْكَ كِتَابًا

پس له دوی نه | قومونه | نور | اوکه چکر نازل کړه موږ | په تاباندي | (سالم) کتاب
موږ نور قومونه پيښېد اکړل | اوراے پيښېره | که چرے موږ په تاباندي کاغذ باند ليکله شو

فِي قُرْطَابٍ فَلَمَّسُوهُ بِأَيْدِيهِمْ لَقَالِ الَّذِينَ كَفَرُوا إِنَّ هَذَا

(ليکله شو) په کاغذ باند | او دې کولې د هغه | لاسونه خپل | نو غامخايه ويلي وو | هغو خلقو کم چه | کاغذ باند | چه ندرک
يو کتاب نازلولې | او دوی خپل لاسونه (هم) هغله وراوړه کړه نو بيا به هم کاغذ وخلقو | د اوښل چه دا خو

إِلَّا سِحْرٌ مُّبِينٌ ۖ وَقَالُوا لَوْلَا نُزِّلَ عَلَيْهِ مَلَكٌ

مکر | جادو | ښکاره | او دوی وايي | ولې رانه ليږلې شو | په ده باند | فرښته
ښکاره جادو دے | او دے خلق وړوښل چه په دے (نبي) باند څوک فرښته ولې نه را کوزيږي؟

وَلَوْلَا نُزِّلْنَا مَلَكًا لَّفُضِيَ الْأَمْرُ ثُمَّ لَا يَنْظُرُونَ ۖ وَلَوْ جَعَلْنَاهُ

او که چکر نازلولې موږ | فرښته | نو ختمه شو به وکړ | ټوله معامله | بيا به مهلت نه وودرکې شو دوی | او که موږ جوړولې
او که موږ فرښته را کوزه کړې وکړ | نو ټوله قصه به خلاصه شو وکړه او بيا به دوی نه هېڅ مهلت نه وودرکې شو | او که چرے

مَلَكًا لَّجَعَلْنَاهُ رَجُلًا وَلَلَبَسْنَا عَلَيْهِ مَاءً

فرښته | نو موږ به جوړ کړه د هغه | سرے | او البته موږ به شپه غورزوله | په دوی باند | هم هغه
موږ فرښته پيښېد جوړولې نو هغه به هم موږ دسري په شکل را کوزوله | او د غے په شک کښه به پراته وو

يَلْبَسُونَ ۖ وَلَقَدْ اسْتَهْزَيْ بِرُسُلٍ مِّن قَبْلِكَ فَحَاقَ

کومه شپه چه (اوس) کوي | او بيشکه ټوټه شوے دے | پيښېد نو پورے | وړاند له تانه | نور اچا پيښه شو
څنگه چه اوس په شک کښه پراته وي | او له پيښېره | تانه وړاند هم ډير پيښېد نو پورے خندا کله شوي دي خوا خبر به نه

بِالَّذِينَ سَخِرُوا مِنْهُمْ مَّا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِءُونَ ۖ

هغو خلقو باند کومو چه | ټوټه کړے وکړ | هغه (بنيانو) سره | هغه (عذابه) | کوم پورے چه به هغوی ټوټه کولے
ټوټو کوونکو باند هم هغه عذاب لاچا پيښه شو کوم | پورے چه دوی ټوټه کولے

قُلْ سِيرُوا فِي الْأَرْضِ ثُمَّ انظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ

دوايه | وکړه ځي | په زمکه کښه | بيا | وگورئ | څنگه شو | انجام
نه ورته دوايه چه (دے خلقو) د زمکه په منځ وکړه ځي (او) بيا وگورئ چه (د حق) دروغ کوونکو څه

الْمُكَذِّبِينَ ۖ قُلْ لِّمَن مَّا فِي السَّمٰوٰتِ وَالْأَرْضِ قُلْ

د دروغ کوونکو | ټپوس وکړه | دچا دی | څه چه | په اسمانونو کښه | او زمکه (کښه دی)؟ | دوايه
انجام شو؟ نه دوايه چه په اسمانونو او زمکه کښه څه دی هغه دچا دی؟ (نه) پخپله دوايه

لِّلّٰهِ ۖ كَتَبَ عَلَىٰ نَفْسِهِ الرَّحْمَةَ لِيَجْمَعَ كُمُ إِلَىٰ يَوْمِ الْقِيٰمَةِ

دالله دی | لانه کړه ده | په خپل ځان باند | مهر باند | هغه به ضرور جمع کړي تاسو | په ورځ د قيامت
چه دالله تعالی دی هغه په خپل ځان باند هم کول لانه کړي دي | هغه به تاسو ضرور د قيامت په ورځ را جمع کړي

لَا رَيْبَ فِيهِ ۚ الَّذِينَ خَسِرُوا أَنْفُسَهُمْ فَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿١٦﴾

نشستہ شک | پہ دے کئے | کو موچہ | نقصان کئے وسائل | خیل خانوہ | پس هغوی | ایمان نہ راؤری
دکوم پہ راتلو کئے چہ ہیٹ شک نشستہ او کو موخلو چہ خان پہ نقصان کئے اچوے دے هغوی ایمان راؤروئی دی

وَلَهُ مَا سَكَنَ فِي الْبَيْتِ وَالنَّهَارِ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿١٧﴾

اود هغوی | اچہ آرام کوی | پہ شپہ کئے | اود رخ | اود هغے | اوریڈونکے | پوہہ
اود شپہ پہ تیاری کئے اود ورے پہ رنہ کئے هر هغے اوسیری هغے تول ڈالہ (مخلوق) ڈا اود هغے اوریڈونکے (اود) پوہہ دے

قُلْ أَغَيَّرَ اللَّهُ أَخْجَذُ وَلِيًّا فَاطِرِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ

دواہیہ | ایا بغیر | ڈالہ نہ | زہ و نیسم | بل دوست | چہ پید اکونکے | ڈاسمانو | اود دزمکے دے
تہ دواہیہ چہ ایا زہ اللہ تعالیٰ پر پیرو دم اویل شوک خیل کار ساز جو رکرم چہ آسمانو اود زمکہ نے پید اکری دی

وَهُوَ يُطْعِمُ وَلَا يُطْعَمُ قُلْ إِنِّي أَمَرْتُ أَنْ أَكُونَ أَوَّلَ

اود هغے | اپہ تولو | خوری | اویہ هغے شوک خوری | دواہیہ | بیشک ماتہ حکم شوکے | چہ زہ شم | ڈہلورنہ وری
اود هغے تولوتہ روزی وری اود هغے لہ شوک روزی نہ وری وریہ دواہیہ چہ ماتہ خود احکم شوکے چہ زہ نہ پہ تولو

مَنْ أَسْلَمَ ۚ لَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿١٨﴾ قُلْ إِنِّي أَخَافُ

اسلام را دھونکے | اود | مکیرہ تہ | لہ مشرکانو نہ | دواہیہ | بیشک زہ | ویریوم
کئے دو مہیہ اسلام قبول کریم اود ماتہ حکم دے چہ | تہ لہ مشرکانو نہ نشے | ورتہ دواہیہ چہ کہ زہ ڈخیل رب

إِنْ عَصَيْتُ رَبِّي عَذَابٌ يَوْمَ عَظِيمٍ ﴿١٩﴾ مَنْ يُصِرْ عَنْهُ

کہ چہ | ناخرماتی وکم | ڈخیل رب | لہ عذاب | اود ورے | لوئے نہ | ڈچانہ چہ هغے وارولے شو
ناخرماتی وکم | نو ماسرہ دیوے لوئے ورے ڈ عذاب ویرہ دہ | شوک چہ پہ دغہ ورے ڈ عذاب

يَوْمَئِذٍ فَقَدْ رَحِمَهُ ۚ وَذَلِكَ الْفَوْزُ الْمُبِينُ ﴿٢٠﴾ وَإِنْ يَسْسُكَ

پہ دغہ ورے | نو بیشک هغے دم وکروپہ هغے | اودادہ | کامیابی | بنکارہ | اود کہ چہ | ورسوی تاتہ
نہ بیچ شو نو پہ هغے اللہ تعالیٰ دیررم وکرو اودا لوبہ کامیابی دہ | اود کہ چہ | ورسوی تاتہ

اللَّهُ بِضُرٍّ فَلَا كَاشِفَ لَهُ إِلَّا هُوَ ۚ وَإِنْ يَمْسُكَ

اللہ | (هغے) تکلیف | نو نشستہ | (شوک) لرے کوونکے | اود هغے | ڈهغے نہ سوا | اود کہ چہ | هغے ورسوی تاتہ
تاتہ هغے تکلیف ورسوی نو ڈ هغے نہ بغیر هغے کوونکے نشستہ چہ هغے لرے کوی | اود کہ چہ | هغے درتہ خیر

بِخَيْرٍ فَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٢١﴾ وَهُوَ الْقَاهِرُ فَوْقَ عِبَادِهِ

هغے خیر | نو هغے | پہ هر خیز باند | قادر دے | اود هغے | غالب دے | پہ خیلو بند کاویان
ورسوی | نو هغے | پہ هر هغے قدرت لری | اود هغے | پہ خیلو بند کاویان یورہ یورہ اختیار لری

وَهُوَ الْحَكِيمُ الْخَبِيرُ ﴿٢٢﴾ قُلْ أَيْ شَيْءٍ أَكْبَرُ شَهَادَةً

اود هغے | اذ حکمت خاوند | خبردار دے | دواہیہ | کوہ یو خیز | اویروئے دے | پہ شہادت کئے
اود هغے | اذ حکمت خاوند | اویہ هر هغے خبر دے | تہ تیوس وکروہ | چہ دجا گواہی | ڈہلورنہ لوبہ دہ

قُلِ اللَّهُ شَهِيدٌ بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ وَأُوحِيَ إِلَيَّ

دوایہ | اللہ دے | گواہ | پہ میں زما | او پہ میں ستا سو کہے | او وحی شہدہ | زما طرف تہ
نہ پخیلہ) وایہ! | اللہ تعالیٰ زما او ستا سو ترمینہ گواہ دے ، او پہ ما باند دا قرآن

هَذَا الْقُرْآنُ لِأَنْذِرْكُمْ بِهِ وَمَنْ بَلَغَ أَيْتُكُمْ لَتَشْهَدُوا

دے | قرآن | چہ زہ ووبرڈم تاسو | پہ کس | او ترچا چہ دا ورسید | ایاتاسو | گواہی و رکوی
نازل شوے دے ، چہ د پہ ذریعہ تاسو (د عذایہ) ووبروم اوچا تہ چہ دا ورسیدی (ہفہم) ایاتاسو دا گواہی و رکوی

أَنَّ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا أُخْرَى قُلْ لَا أَشْهَدُ قُلْ إِنَّمَا هُوَ

چہ | اللہ سو دی | معبودان | نور (ہم) | دوایہ | زہ خودا گواہی نہ و رکوم | دوایہ | بیشک | ام ہفہ
چہ اللہ تعالیٰ سرہ نور معبود (ہم) (موجود) دی ، تہ دوایہ چہ زہ داسے گواہی نہ و رکوم ، دوایہ چہ اللہ خ

إِلَهُ وَاحِدٌ وَإِنِّي بَرِيءٌ مِّمَّا تَشْرِكُونَ ۝۱۹ الَّذِينَ

معبود | یو | او بیشک زہ | بیزاریم | ہفہ فہ نہ | چہ تاسو شریکان کوئی | ہفہ خلق چہ
ہم ہفہ یو معبود دے او زہ د ہفہ خیزو نو نہ بیزاریم کوم چہ تاسو (اللہ سرہ) شریکی - چا تہ چہ مونہ

اتَّبَعُوا الْكُتُبَ يَعْرِفُونَهُ كَمَا يَعْرِفُونَ آبَاءَهُمْ

ورکھے دے | دوی پیڑنی دا (رسول) | لکھنک چہ دوی پیڑنی | خپل خامن
کتاب و رکھے دے ، ہفوی دا (رسول) داسے نہ پیڑنی | خنک چہ خپل خامن نہ پیڑنی (خو)

الَّذِينَ خَسِرُوا أَنْفُسَهُمْ فَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ۝۲۰ وَمَنْ أَظْلَمُ

ہفوی کو موچہ | نقصان کئے دل | خپل خامنہ | پس ہفوی | ایمان نہ راوری | او خوک | زیات ظالم
کومو خلق چہ خپل خامن پہ زیات کئے اچولے ، ہفوی یہ ایمان نہ راوری - او د ہفہ چا تہ لوئے ظالم

مِمَّنْ افْتَرَى عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أَوْ كَذَّبَ بِآيَاتِهِ إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ

لہ ہفہ چا تہ | چہ و تری | پہ اللہ باندی | دروغ | یادروغ گنری | د ہفہ ایتونہ | بیشک | نہ کامیابی
شو کہ چہ پہ اللہ تعالیٰ د دروغو بہتان تری - یاد ہفہ (رالیہ) خنک دروغ تے گنری داسے ظالمان

الظَّالِمُونَ ۝۲۱ وَيَوْمَ نَحْشُرُهُمْ جَمِيعًا ثُمَّ نَقُولُ لِلَّذِينَ

ظالمان (خلق) | او پہ کومہ ورچہ | مونہ جمع کرو دی | قول | بیا | مونہ بہ و وایو | ہفونہ کوموچہ
ہیچرے کامیابی نہ شی - او پہ کومہ ورچہ چہ مونہ دوی قول راجع کرو ، نو د مشرکانو نہ یہ پیوس

أَشْرَكُوا آيِنَ شُرَكَائِكُمُ الَّذِينَ كُنْتُمْ تَزْعُمُونَ ۝۲۲ ثُمَّ لَمْ تَكُنْ

شرک کرے دو | کوم خائے | ستا سو شریکان | کوم چہ | تاسو (اللہ سو شریک) گنول - | بیابہ نہ دی
و کرو چہ ستا سو ہفہ جوہ کری شریکان خہ شول ؟ چہ تاسو خاں لہ خدا یان جوہ کری دو - بیابہ نہ دی

فَتَنْتَهُمْ إِلَّا أَنْ قَالُوا وَاللَّهُ رَبُّنَا مَا كُنَّا مُشْرِكِينَ ۝۲۳

دوی (خہ یلہ) بہانہ | سو (دکھ) | چہ دوی بہ وائی | قسم پہ اللہ | چہ زمونہ دے | نہ دو مونہ | مشرکان
سرہ ہیچ عذر نہ وی خود مرہ قدر بہ وائی چہ اے زمونہ ربہ ! یہ تاسو د قسم وی چہ مونہ ہرگز مشرکان نہ

أَنْظُرْ كَيْفَ كَذَبُوا عَلَى أَنْفُسِهِمْ وَضَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا

وگورہ | چہ شکہ | دروغ لے دوئیل | پہ خیلو خانو باند | او رک شول | لہ دوی نہ | ہفہ خہ چہ دوی نہ
وگورہ | شکہ دوی | خیل خان پہ حقلہ دروغ وائی ، او ہفہ وخت بہ ہفہ بول دروغ ددہ

يَفْتَرُونَ ۷۶ وَمِنْهُمْ مَّنْ يَسْتَمِعُ إِلَيْكَ ۖ وَجَعَلْنَا

لے دروغ تہل | او خہ لہ دوی نہ ہفہ | چہ غورہ دی | تاتہ | او مونہ اچولی دی
نہ ورک شول کوم چہ بہ دوی جوہول او پہ دوی کینہ خہ داسے دی چہ ستا خبروتہ غورہ نیسی او مونہ

عَلَى قُلُوبِهِمْ أَكِنَّةٌ أَنْ يَفْقَهُوهُ وَفِي آذَانِهِمْ وَقْرًا ۖ وَإِنْ

د دوی پہ زہو نو باند | پردے | چہ پوہہ نہ شی دوی پہ ہفہ | او د دوی پہ غورہ نو کینہ | دروند وادی | او کہ چہ
د ہغوی پہ زہو نو پردے اچولی دی چہ پہ ہیٹ نہ پوہیدی او پہ غورہ نو کینہ لے کوثر والے دے او کہ چہ

يُرَوُّوا كُلَّ آيَةٍ لَا يُؤْمِنُوا بِهَا حَتَّىٰ إِذَا جَاءُوكَ يُجَادِلُونَكَ

دوبنی دوی | قوے معجزے | نو بمانہ راڈی دوی پہ ہفہ باند | نزدیکی | ہرکہ راشی دے تاتہ | چہ جگہ کوی ناسرہ
دوی قوے نغنے وگوری بیابہ ہم ایمان نہ راڈی تردے چہ ہرکہ تالہ راٹی نو جگہ دے درسرہ

يَقُولُ الَّذِينَ كَفَرُوا إِنْ هَذَا إِلَّا أَسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ ۷۷ وَهُمْ

نودانی بہ | ہفہ خلق چہ | کافران دی | نہ دی دا | مکر | قصہ | دے پخوا نو خلقو | او دوی
کوی ، نو خوک چہ کافران دی ہغوی داوائی چہ داخو نو خہ نہ دی تشہ پخوانی قصہ دی او ہغوی

يَنْهَوْنَ عَنْهُ وَيَنْتَوْنَ عَنْهُ ۖ وَإِنْ يُهْلِكُونَ إِلَّا أَنْفُسَهُمْ

منع کوی (خلق) | ددہ نہ | او (خیلہ ہم) لے کیدی | ددہ نہ | او دوی نہ ہلاکوی | مکر صرف خیل خانو نہ
دے (حق دین) دمنلو نہ خلق منع کوی او پخیلہ ہم ترے لے کیدی او پہ دے چل نور شک نہ ، خوتش خیل خانو نہ

وَمَا يَشْعُرُونَ ۷۸ وَكَوْتَرَىٰ إِذْ وَقَفُوا عَلَى النَّارِ فَقَالُوا

او | دوی نہ پوہیدی | او کہ پچہ نہ دوی نہ | کلہ چہ دے ودر وشی | پہ اوس | او دوی بہ دوائی
ہلاکوی او پہ دے ہم نہ پوہیدی او دے شی | کہ پچہ نہ دوی ہفہ وخت وگورہ کلہ چہ دوی دجہم پہ غلہ درو

يَلِيَّتَنَا نُرَدُّ وَلَا نُكَذِّبُ بِآيَاتِ رَبِّنَا وَنَكُونُ

لے کاش ! | چہ مونہ بیا واپس شو | او مونہ دروغ و نہ گنہرو | آیتو نہ | دے رب خیل | او مونہ شو
شی نو دوی بہ دوائی کاش ! مونہ واپس رد نیاتہ | دلیرے شو نو دخیل رب نغنے بہ دروغ و نہ گنہرو او مونہ بد

مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ۷۹ بَلْ بَدَأَ لَهُمْ مَا كَانُوا يُخْفُونَ مِنْ قَبْلُ

لہ مؤمنانو نہ | نہ بلکہ | بنکارہ شو | پہ ہغوی باند | خہ چہ دوی پتہول | دوائی نہ دے نہ
مؤمنانو نہ شو - پہ حقیقت کینہ ددوی نہ | ہفہ غیبز بنکارہ شو کوم چہ بہ دوی و باند پتہولو

وَلَوْ رُدُّوا لَعَادُوا لِمَا نُهُوا عَنْهُ وَإِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ ۸۰

و کہ پچہ | دوی واپس وگورہ شی | نو خوکا بہ بیا ہفہ وکری | دکوم نہ چہ منع کرے شو | او بیشک دوی | دروغ زن دی -
و کہ دوی دنیاتہ واپس کرے شی نو بیا بہ ہم ہفہ کار دے کوی دکوم نہ چہ دے منع کرے شو | او بیشک دوی دروغ زن دی

وَقَالُوا اِنْ هِيَ اِلَّا حَيَاتُنَا الدُّنْيَا وَمَا نَحْنُ بِمَبْعُوْثِيْنَ ۝۱۰

دوای | نہ کہ (خوش) مگر | داد دنیا ژوند زمونږ | اونه ټیو مونږه | راوچت کمره شوی
د دوی دوئیل چه ژوند خو صرف هم داد دنیا ژوند ځه اومونږ به دوباره (د قیامت په ورځ) نه بید کس

وَلَوْ تَرَى اِذْ وَقَفُوا عَلٰی رَبِّهْمُ ۖ قَالَ اَلَيْسَ هٰذَا

دکاش | تہ ووبښه | هرکله چه ددرولے شی | دخپل رب مخکې | وږه فرمائی الله | ایا نه دی | د
دکاش | چه تہ وکوسه کوم وخت چه دوی دخپل رب مخکې ودرولے شی | الله تعالی به وفرمائی | ایا دا ژوندون

بِالْحَقِّ قَالُوا بَلٰی وَرَبِّنَا ۖ قَالَ فَذُوقُوا الْعَذَابَ بِمَا

رښتیا | دوی به وواي | ولے نه | قسم ځه په رب زمونږ | هغه به وفرمائی | نو وځکي | دا عذاب | ځکه چه
حق نه ځه ؟ وږه وای | ولے نه زمونږ د رب قسم (حق ځه) | الله تعالی به وفرمائی چه دخپل کفر (په سزا) کي

كُنْتُمْ تَكْفُرُوْنَ ۖ قَدْ خَسِرَ الَّذِيْنَ كَذَّبُوْا بِلِقَاءِ اللّٰهِ

تاسو به انکار کولو | بیشکه په نقصان کي پاتشول | هغه خلق کومچه | دروغ وکولو | ملاقات دالله
اوس د عذاب مزه وځکي | بیشکه هغه خلق په تاوان کي پاتے شول چه خدا سره د ملاقات خبره لے دروغ

حَتّٰی اِذَا جَاءَتْهُمْ السَّاعَةُ بَغْتَةً قَالُوْا اٰیَحْسَرْتُنَا عَلٰی مَا

ترځه چه | هرکله راشي په دوی | قیامت | ناکهانه | وږه وای ځه | افسوس ځه | په دے چه
مکولو | ترځه چه هرکله په دوی باند قیامت ناکهانه راشي | نو وای به چه هلے افسوس ځه مونږ په ځه

فَرَّطْنَا فِيْهَا ۚ وَهْمٌ يَّحْمِلُوْنَ اَوْ زَارَهُمْ عَلٰی ظُهُورِهِمْ

مونږ کوتاهی وکړه | په ځه رباره | کي | اودوی | به پورته کړي | خپل پیښي | په خپلو شا ځانو
معامله کي خومره کوتاهی کړه ده | او دخپلو کتاهو پیښي به لے په خپلو شا ځانو باند ربار کړه دی

اِلَّا سَاءَ مَا يَزُرُوْنَ ۝۱۱ وَمَا الْحَيٰوةُ الدُّنْيَا اِلَّا لَعِبٌ وَّ

واوړي | بد دی | هغه څه چه دوی پورته کوي | اونه ځه | ژوند د دنیا | مگر | لوبه | او
واوړي | دوی به دیر خراب پیښي پورته کړه دی | او د دنیا ژوند خونوڅه نه دے بس یوه لویه تماشا

لَهْوٌ ۖ وَلَلْاٰخِرَةُ خَيْرٌ لِّلَّذِيْنَ يَتَّقُوْنَ ۖ اَفَلَا تَعْقِلُوْنَ ۝۱۲

مشغولاده | اولینه کور | د آخرت | دیرینه ځه | هغو خلقوله | چه پر هیزگاري | ایا نه پوهیږي
ده | البته د آخرت کور د هغه خلقو د پاره دیرینه دے چه پر هیزگاره دی | ایا تاسو عقل نه لری

قَدْ نَعْلَمُ اِنَّهٗ يَحْزَنُكَ الَّذِيْ يَقُوْلُوْنَ فَاَنَّهُمْ لَا يَكْذِبُوْنَكَ

بیشکه مونږ پوهیږو | چه ضرور غزن کوي | هغه څه چه | دوی واي | بس بیشکه ځه | نه دروغزن کوي | تا
را پښیر (مونږ ته ښه معلومه ده چه د دوی په خبرو ته غزن کیږی | لیکن په حقیقت کي دوی تادروغزن

وَلٰكِنَّ الظَّالِمِيْنَ بِاٰیٰتِ اللّٰهِ يَجْحَدُوْنَ ۝۱۳ وَلَقَدْ كَذَّبَتْ رُسُلٌ

بلکه (دا) ظالمان (خو) | د الله د آیاتو نه | انکار کوي | او بیشکه دروغزن کړه شوی دی | نو پښیران دی
نه مکنی بلکه دا ظالمان د الله تعالی د آیاتو نه انکار کوي او بیشکه له تانه وړاندی هم پیغیران

مَنْ قَبْلِكَ فَصَبْرُوا عَلَى مَا كُذِّبُوا وَأُودُوا حَتَّى أَتَهُمْ

له تانہ دہانید | پس ہنوی صبر و کرو | پہ دروغزن بلے کیدلو | او تکلیف و تر و رسول شو | ترکچہ | و رسید و دوی

نَصْرَنَا وَلَا مُبَدِّلَ لِكَلِمَاتِ اللَّهِ وَلَقَدْ جَاءَكَ مِنْ تَبَرَّأِ

زمنہ مدد | اونشتہ کخوک بدلوونکے | دالہ خبرے | او بیشک راغلی دی تانہ | خبرونہ

الرَّسُلِينَ وَإِنْ كَانَ كِبَرُ عَلَيْكَ إِعْرَاضُهُمْ فَإِنْ اسْتَطَعْتَ

دہنہ رسولانو | او کہ چرے وی | دروند | یہ تاییانید | ددوی مخ اہول | نو کہ چرہ تہ کو لے شے

أَنْ تَتَّبِعِيَ نَقْفًا فِي الْأَرْضِ أَوْ سُلَّمًا فِي السَّمَاءِ فَتَأْتِيَهُمْ

چہ و لہوے تہ | سورے | یہ زمکہ کینے | یا اندر پایہ | یہ اسمان کینے | بیاتہ راوہے دوی

بِآيَةٍ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَجَمَعَهُمْ عَلَى الْهُدَى فَلَا تَكُونَنَّ

ختمہ نخبہ | او کہ چرے غونینے الله | تو جمع کری بہ دودوی | پہ ہدایت بانی | پس مہ کیدہ تہ

مِنَ الْجَاهِلِينَ إِنَّمَا يَسْتَجِيبُ الَّذِينَ يَسْمَعُونَ وَالْمَوْتَى

لہ جاہلانہ | بیشک چہ قبلوی | ہنہ خلق چہ | اوری | او مہی

يَبْعَثُهُمُ اللَّهُ ثُمَّ إِلَيْهِ يُرْجَعُونَ وَقَالُوا لَوْلَا نُزِّلَ عَلَيْهِ

راپور تہ کہ دوی | الله | بیابہ ہم دہنہ طرفہ | در کخو لے شی | اودوی وائی | ولے نازلہ نہ شوہ | پہ دہ بانی

آيَةٍ مِنْ رَبِّهِ قُلْ إِنَّ اللَّهَ قَادِرٌ عَلَى أَنْ يُنْزِلَ

ختمہ نخبہ | ددہ در تہ طرفہ | وایہ | بیشک | الله | قادر دے | پہ دے چہ | نازلہ کری

آيَةً وَلَكِنْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ وَمَا مِنْ دَابَّةٍ فِي الْأَرْضِ

نخبہ | اولیکن | اکثر لہ دوی نہ | نہ پوہییری | اونشتہ | دہیخہ | خنار (تلونکے) | پہ زمکہ کینے

وَلَا طَيْرٍ يَطِيرُ بِجَنَاحَيْهِ إِلَّا أُمَمٌ أَمْثَلُكُمْ مَا فَرَطْنَا

اونہ (ختمہ) مارغہ | چہ الوزی | پہ خیلود واپر و زرو | مکر دوی جماعتونہ دی | ستاسو پہ شان | مونہ کینے نہ دے کہے

وقف منزل عن بعض علی یسعون

وقف غفران

فِي الْكِتَابِ مِنْ شَيْءٍ ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّهِمْ يُحْشَرُونَ ﴿۳۸﴾ وَالَّذِينَ كَذَّبُوا

پہ کتاب کے | دفعہ خبرہ | بیا | یہ خیل رب تہ | جمع کوئے شی | او کو موچہ | دروغن کہوں
نصیبہ لیکھنے ہیخ کے نہ دے کہے او بیا بہ دا قول خیل خداے تہ پیش کہے شی۔ او چاچہ زمونہ غیبہ صریح

بِآيَاتِنَا صُمٌّ وَبُكْمٌ فِي الظُّلُمَاتِ مَنْ يَشَأِ اللَّهُ يُضِلَّهُ وَمَنْ

زمونہ ایونہ | کانہ دی | او کو لکھا دی | یہ تیارو کہنے دی | خوک پہ وغواہی | اللہ | کمرائے کوی | او خوک پہ
وکنزلے ہنوی کانہہ او کو لکھا او یہ تیارو کہنے پراتہ دی، اللہ چہ دچا پہ حقلہ وغواہی نوکمرائے کوی او دچا پہ

يَشَأْ يُجْعَلُهُ عَلَىٰ صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿۳۹﴾ قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ أَنْتُمْ

وغواہی | کری ہفہ | یہ نیغہ لاسہ بانہ | دواہیہ | ایاکتلی دی تاسو | کہہ چہ راشی تاسو
حقلہ چہ وغواہی نو پہ سبہ لاسے روان کری۔ دواہیہ چہ خکو کوئی او بیا دواہی چہ کہ پہ تاسو

عَذَابُ اللَّهِ أَوْ أَتَتْكُمُ السَّاعَةُ أَغَيْرَ اللَّهِ تَدْعُونَ إِنْ كُنْتُمْ

عذاب داللہ | یا راشی تاسو تہ | قیامت | نوایا داللہ نہ سوا | بہ بل خوک رابلی | کہہ چہ تاسو
داللہ عذاب راشی یا یہ تاسو قیامت راشی نوایا تاسو بہ داللہ تعالیٰ نہ سوا بل چا تہ او کوئی؟ (دواہی) کہہ تاسو

صَادِقِينَ ﴿۴۰﴾ بَلْ إِيَّاهُ تَدْعُونَ فَيَكْشِفُ مَا تَدْعُونَ إِلَيْهِ

دنبتونی بی | نہ بلکہ | خام ہفہ | بہ تاسو رابلی | بیا ہفہ لکھ کوی | ہفہ تکلیف | کوک دپارہ | مفرانہ
دنبتونی بی؟ نہ بلکہ ہفہ وخت تاسو یوازے خداے نہ او کوئی نوکہ اللہ وغواہی نو ہفہ مصیبت چہ درنہ لے

إِنْ شَاءَ وَتَنْسَوْنَ مَا تُشْرِكُونَ ﴿۴۱﴾ وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا إِلَىٰ أُمَمٍ

کہہ چہ وغواہی | او تاسو ہیردی | ہفہ تہ چہ | تاسوے شریکوی | او بیشکہ زمونہ یولی کی (رسولان) | امتونو ہرنہ تہ
کری، او پہ داسے موقع کہنے خیل شریکان درنہ ہیرشی۔ او زمونہ تانہ ورا نہ نو رو قومونو تہ پیغمبران

مِّنْ قَبْلِكَ فَآخَذْنَهُمْ بِالْبِئْسَاءِ وَالضَّرَّاءِ لَعَلَّهُمْ يَتَضَرَّعُونَ ﴿۴۲﴾

لہ تانہ ورا نہ | بیا زمونہ دنیول دوی | پہ سختی | او تکلیف کہنے | دپارہ ددچہ دوی | عاجزی وکری
ولیبول، نو بیا موہنوی پہ سختی او مصیبتونو کہنے راؤنیول، چہ عاجزی شروع کری

فَلَوْلَا إِذْ جَاءَهُمْ بَأْسُنَا تَضَرَّعُوا وَلَكِنْ قَسَتْ قُلُوبُهُمْ

بیا وکونہ شہ | کہہ چہ | رلے دوی تہ | زمونہ عذاب | نو عاجزی وکری دوی | بلکہ | سخت شول | ددوی ذہونہ
بیا چہ کلہ زمونہ عذاب پہ دوی راہلو نو دوی زمونہ جکے ولے فریادونہ کہو، بلکہ ددوی زہونہ سخت ہفتہ

وَزَيَّنَ لَهُمُ الشَّيْطَانُ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿۴۳﴾ فَلَمَّا نَسُوا

او بنائستہ کول | ددی دپارہ | شیطان | ہفہ (کارونہ) | کوک چہ دوی کول۔ | بس ہرکہ چہ | ہیرکول دوی
او شیطان دوی تہ ددوی (ہراب) عملونہ بنائستہ کری ونبودل۔ بیا ہرکہ چہ دوی ہفہ نصیحت ہم

مَا ذَكَّرُوا بِهِ فَتَحْنَا عَلَيْهِمْ أَبْوَابَ كُلِّ شَيْءٍ حَتَّىٰ إِذَا

ہفہ تہ چہ نصیحت کہہ شو وودونہ پہ ہفہ | نو پراستے زمونہ | پہ دوی | دروازے | دھرخیز | تردے چہ | ہرکہ
کرد کوک چہ دوی تہ شوے دو نو زمونہ پہ دوی دھرخیز دروازے پراستے، تردے چہ دوی

فَرَحُوا بِمَا أُوتُوا أَخَذْنَهُمْ بَغْتَةً فَإِذَا هُمْ مُبْلِسُونَ ﴿۵۵﴾ فَقَطَّعَ

دوی خوشحال شول | هغه څه نه چه دڼته ورکړ شول | نوموړي ويول دوی | ناکهانه | بيا دغه وخت دوی نااميد شول | پس پريکړه شوه
په ورکړه باندې بڼه خوشحاله شول | نوموړي دوی ناکهانه ونيول | او دوی نااميد پاته شول | بيا دڼه څه ځالمانو

دَابِرُ الْقَوْمِ الَّذِينَ ظَلَمُوا وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿۵۶﴾

جرړه (ځ) قوم | کومو چه | ظلم کړه وو | او قوله ثنا | الله لره ده | چه | رب دڼه څو لوجهانو نو
خلغو جرړه | پريکړه شوه | او قول تعريف الله لره دڼه څه چه پرور د ځمار د ټول مخلوق دڼه

قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ أَخَذَ اللَّهُ سَمْعَكُمْ وَأَبْصَارَكُمْ وَخَمَّهُ

ته ووايه | څه خيال د ستاسو | که چه | داخلي | الله | اوس بدل ستاسو | اوستړ څه ستاسو | او مهر دوی
له پيغمبره | ووايه چه تاسو چرسه په دڼه خبره فکر کړه څه چه که الله تعالى تاسو ته غوښ اوستړ څه داخلي

عَلَى قُلُوبِكُمْ مَنْ إِلَهٌ غَيْرُ اللَّهِ يَأْتِيكُمْ بِهِ أَنْظِرْ كَيْفَ

ستاسو په زېږونو | نو څوک د بل معبود | سوا د الله نه | چه درکړی تاسو ته | دغه خبرونه | وگورس | څنگه
اوپه زېږونو دله تاپه وگورئ نو د الله تعالى نه سوال بل څوک معبود شته چه دا خبرونه درل پستنه درکړی | گورس مونږه

نُصِرَفُ الْآيَاتِ ثُمَّ هُمْ يَصْذِفُونَ ﴿۵۷﴾ قُلْ أَرَأَيْتُمْ كُمُ

مونږه بيا بيا بيا نو | آيتونه | بيا دهم | دوی | مخ اړوی | ووايه | ايا کتلې دى تاسو
دوی ته څنگه خپل آيتونه بيا بيا بيا نو دوی ترس نه بيا هم مخ اړوی - ورته ووايه چه تاسو چرسه فکر کړه

إِنْ أَنْتُمْ عَذَابُ اللَّهِ بَغْتَةً أَوْ جَهْرَةً هَلْ يُهْلِكُ إِلَّا

که چه راشي تاسو | عذاب | د الله | ناکهانه | بيا په بشکاري | نو ايا | هلاک به شي څوک نور | سوا
دڼه که د الله تعالى د طرف نه په تاسو باندې ناکهانه يا په بشکاري عذاب راشي | نو ايا د ځالمانو نه سوا نور خلک

الْقَوْمِ الظَّالِمُونَ ﴿۵۸﴾ وَمَا نُرْسِلُ الْمُرْسَلِينَ إِلَّا مُبَشِّرِينَ وَمُنذِرِينَ

د قوم | د ځالمانو نه | اونه را ليدو مونږ | رسول | مگر زيريه ورکونکي | او ويريونکي
به پکښه هلاک يدي ؟ او مونږ خو پيغمبران په څه منځ ليدو چه نيکانونه زيريه ورکړي او بدان وديروکي

فَمَنْ أَمِنَ وَأَصْلَحَ فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿۵۹﴾

پس څوک چه | ايمان راوړي | او اصلاح وکړي | اونه به څه ويږي | په دوی باندې | اونه | دوی | به غمزن وي
نو څوک چه د هغوی خبره ومني او خپل عمل سم کړي نو په هغوی به نه ويږه راځي | اونه به چرسه غمزن کېږي

وَالَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا يَمَسُّهُمُ الْعَذَابُ بِمَا كَانُوا يَفْسُقُونَ ﴿۶۰﴾

او کومو خلکو چه | دروغ وگڼل | آيتونه زمونږ | وبه رسيدوي دڼته | عذاب | ځکه چه | دوی تا فرماني کوله
او څوک چه زمونږ آيتونه دروغ غږن وگنړي هغوی ته به د هغوی د نافرمانۍ په وجه عذاب ورکول شي

قُلْ لَا أَقُولُ لَكُمْ عِنْدِي خَزَائِنُ اللَّهِ وَلَا أَعْلَمُ الْغَيْبِ

ووايه | نه وایم زه | تاسو ته | چه ماسره | خزانې دي | د الله | اونه | به پيغمبر زه | به غیو باندې
له پيغمبره | ورته ووايه چه زه درته دانډ وایم چه ماسره د الله خزانې دي | اونه دا چه زه به غیو باندې خبرم

وَلَا أَقُولُ لَكُمْ إِنِّي مَلَكٌ ۚ إِن أَنْتَبِعُ إِلَّا مَا يُؤْتَىٰ ۚ أَلَمْ يَكُن لَّيْلٌ مِّنَ اللَّيْلِ فَسَمِعْتُمُ النَّجْوَ أَفَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ

اَدْنٰۤى زَاوِیْمَ چہڑہ فرستیم ، زہ خوبس پہ ہمدوی ہے

اَدْنٰۤى دَرْتِہ دَاوِیْمَ اَلْاَعْمٰی وَالْبَصِیْرُ ط اَفَلَا تَتَفَكَّرُوْنَ ﴿٦﴾

اے تاسو فکر نہ کوئی ،

اولیہ | ایا برابر دے | دومد | او بینا | ایا تاسو فکرنہ کوئی؟
 اولیہ | ایا چہ ایا دوند | او بینا | دوامہ | یو برابر کیدے شی؟ | ایا تاسو دومدہ قدرے فکرم نہ کوئی؟
 اَللّٰهُمَّ صَلِّ وَسَلِّمْ عَلٰی سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ

وَأَنْذِرْ بِهِ الَّذِينَ يَخَافُونَ أَنْ يُحْشَرُوا إِلَىٰ رَبِّهِمْ لَيْسَ

او د ویریدۍ | چه | جسم به لپسې | چپین رڼې | نه یو
 او د ویرود په دقتاڼۍ | هغه خلق | چه | د خبر نه ویریدۍ | چه | د یو د الله په وړاند راجم کول شي،
 او هغه خلق د دے (قرآن) په ذریعہ خبردار کړه کوم چه د خبر نه ویریدۍ | چه | د یو د الله په وړاند راجم کول شي،
 او هغه خلق د دے (قرآن) په ذریعہ خبردار کړه کوم چه د خبر نه ویریدۍ | چه | د یو د الله په وړاند راجم کول شي،

لَهُمْ مِّنْ دُونِهِ وَإِلَىٰ ^(۵) **وَلَا شَفِيعَ** **لَعَلَّهُمْ** **يَتَّقُونَ** (۵)

دوی دپاره | ډاډه نه سوا | (څوک) دوست | اوښه (څوک) شمعان کوڼه | دپاره ډېره دوی پرېښکاره شوی
او ډاډه نه سوا به دوی دوست او سفارش کوڼه هېڅوک نه وی پکار دی چه دوی پرېښکاره شوی

وَلَا تَطْرُدِ الَّذِينَ يَدْعُونَ رَبَّهُمْ بِالْغَدَاةِ وَالْعَشِيِّ يُرِيدُونَ
صبا | خيبر | جه بلى | هـ خلق |

او مہ شہرہ | اہفہ خلق | چہ بلی | خیل رب | صبا | او ماسیام | عوارف |
 او ہفہ خلق | ذیل خان | نہ مہ لے کویہ | چہ سحر مانیام | خیل رب | یادوی | او دھفہ رضامندی |

وَجْهَهُ ۖ مَا عَلَيْكَ مِنْ حِسَابِهِمْ مِنْ شَيْءٍ وَمَا مِنْ حِسَابِكَ

مخ دهنه	نشسته کعبه تا باند	دَدوی له حساب نه	خه خیز	اونه	بستاله حساب نه
---------	--------------------	------------------	--------	------	----------------

مخ دھقہ نشتہ پہ تانیں | ددوی لہ حساب نہ | خہ خیر | او نہ | ستا لہ حساب
غواہی ، نہ دھقوی حساب ستا پہ ذمہ دے ، او نہ ستا حساب دھقوی

عَلَيْهِمْ مِّنْ شَيْءٍ فَتَطْرُدَهُمْ فَيَكُونُ مِنَ الظَّالِمِينَ ﴿٥٧﴾ وَكَذَلِكَ

پہ دوی باند | حق خیر | چہ تہ دوی لرے کرے | پس تہ تہ | لہ ظالمانو نہ | اودغہ شان
پہ ذمہ دے ، (داسے ونہ شہ) تہ دوی لرے کرے اوتہ د نامناسبہ کار کوونکو نہ شہ ۔ دغہ شان

فَتَنَّا بَعْضَهُم بِبَعْضٍ لِّيَقُولُوا أَهَؤُلَاءِ مِمَّنْ اللَّهُ عَلَيْهِ

۱۔ انا علیٰ موبذ | مخه خلق | پہ خُتو باند | چہ دوی ووائی | ایاصم دادی | چہ احسان کہہ دے اللہ | پہ دوی
موبذ دوی دیوبل پہ ذریعہ پہ از میت کئے اچولی دی چہ دوی دا ووائی چہ نہ ہفہ دا خلق کے چہ الہ زمزم

مَنْ بَيْنَنَا أَلَيْسَ اللَّهُ بِأَعْلَمَ بِالشَّاكِرِينَ ﴿٥٣﴾ وَإِذَا جَاءَكَ

پہ موہن تو کہنے | ایانہ دے اللہ | بیٹہ پوہہ | بہ شکر گزارو باند | اوہر کلہ چہ | راشی تان

لَذِينَ يُؤْمِنُونَ بِآيَاتِنَا فَقُلْ سَلَامٌ عَلَيْكُمْ كَتَبَ رَبُّ

هغه خلق | چه ایمان لری | زمونږ په ایتونو | نوو وایه | سلام (د) | په تاسو باند | لازمه کړه ده | رب

مِنَ الشَّكِرِينَ ۝ قُلِ اللَّهُ يُنَجِّيكُمْ مِنْهَا وَمِنْ كُلِّ غُرْبٍ

له شکر کو نکو نہ | دواہ | اللہ | خلاصے درکوی تاسو | له دے نہ | اولہ ہرے یوے سختی نہ
بہ ضرورت ہفتہ شکر گزار یو، نہ دواہ ہم اللہ تعالیٰ تاسو دے دے او کہہ تکلیف نہ خلاصی، بیا (ہم)

ثُمَّ أَنْتُمْ تُشْرِكُونَ ۝ قُلْ هُوَ الْقَادِرُ عَلَى أَنْ يَبْعَثَ عَلَيْكُمْ

بیا (ہم) تاسو شرک کوئی - | دواہ | ہفتہ | قادر دے | پہ دے چہ راؤ لیری ہفتہ | پہ تاسو باندی
تاسو شرک کوئی - ورتہ دواہ چہ ہفتہ (اللہ تعالیٰ) پہ دے خبرہ باندی قادر دے چہ پہ تاسو باندی

عَذَابًا مِّنْ فَوْقِكُمْ أَوْ مِنْ تَحْتَ أَجْدَالِكُمْ أَوْ يَلْبِسَكُمْ شِيْعًا

(ہفتہ) عذاب | ستاسو د پاسہ نہ | یا ستاسو د بپیو د لاندی نہ | یا جمع کری تاسو | تولی تولی
د برہ نہ یا ستاسو د قد مونو د لاندی نہ عذاب راؤ لیری، یا تاسو پہ فرقو کئے تقسیم کری

وَيَذِيقُ بَعْضَكُمْ بِأَسْ بَعْضٍ ۖ أَنْظُرْ كَيْفَ نَصَرْتُ الْآيَاتِ

او وٹھوئی | نہ تاسو نہ ہونہ | جنگ د حنو | دگورہ | ٹھنکہ | بیا بیا بیانو | ایٹونہ
او پہ تاسو د یوبل د لاسہ د جگرے مزہ وٹھوئی، دگورہ مونو ٹھنکہ پہ بیل بیل شان چلے ٹخنہ بیانو

لَعَلَّهُمْ يَفْقَهُوْنَ ۝ وَكَذَّبَ بِهِ قَوْمُكَ وَهُوَ الْحَقُّ ۚ قُلْ لَّسْتُ

د پارہ د کچہ دوی | پوہہ شی | او دروغن کرو | ہفتہ | ستاقوم | او ہفتہ حق دے | دواہ | ازہ نہ یم
شاید چہ دوی پرے پوہہ شی - او ستاقوم د کفارہ مکہ | دا قرآن دروغن کرو حال دا چہ داریتو نہ دے دواہ چہ

عَلَيْكُمْ بِوَكِيلٍ ۖ لِّكُلِّ نَبِيٍّ مُّسْتَقَرٌّ وَسَوْفَ تَعْلَمُونَ ۝

پہ تاسو باندی | (ہفتہ) نگران | د پارہ دھر خبر | دیوخت مقررے | او دیر زس | یہ تاسو پوہہ شی
زہ ستاسو ذمہ وار ہو نہ یم - دھر خبر د واقعہ کیدو | دیوخت مقررے | او تاسو بہ دیر زس پوہہ شی

وَإِذَا رَأَيْتَ الَّذِينَ يَخُوضُونَ فِي آيَاتِنَا فَأَعْرِضْ عَنْهُمْ حَتَّىٰ

او کہ چہ | تاسو وینئی | ہفتہ خلق | چہ بحث کری | از مونو پہ ایٹو کئے | نومخ واروہ | له دوی نہ | ترک چہ
او کہ چہ تہ وینے چہ خلق ز مونو پہ ایٹو باندی نکتہ چینی کوی نو د ہفتی نہ یواہ نہ شہ ترک چہ (ہفتہ)

يَخُوضُوا فِي حَدِيثٍ غَيْرِهِ ۚ وَإِمَّا يُبْسِئُكَ الشَّيْطَانُ فَلَا تَقْعُدْ

دوی لکشی | پہ ہفتہ بلہ خبرہ کئے | او کہ پھر ہیر کری له تانہ | شیطان | نومہ کنبینہ
بحث پرید دوی او | پہ بلہ خبرہ کئے مشغول شی، او کہ پھر شیطان درنہ (دافیت) ہیر کری (او تہ) پہ دوی کئے

بَعْدَ الذِّكْرِ ۚ إِنَّ الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ۝ وَمَا عَلَى الَّذِينَ يَتَّقُونَ

پس د را یادیدو | د ظالمانو خلقو سرہ | اونشتہ دے | پہ ہفتہ خلقو (چہ) | دیریری (له اللہ نہ)
کنبینے | نو یاد را تلونہ پس د داسے ظالمانو سرہ مہ کنبینہ، او کوم خلق چہ پرہیز گارہ دی پہ ہفتی باندی

مِنْ حَسَابِهِمْ مِّنْ شَيْءٍ وَلَٰكِنْ ذِكْرِي لَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ ۝

د ہفتی (جگرہ کو نکو) له حسا نہ | خہ خیز | لیکن | (دعوی) نصیحت کول | چہ دوی | پرہیز گارہ شی -
د ہفتی د حساب کتاب ہیٹو ذمہ واری نشہ البتہ نصیحت کول د ہفتی پہ ذمہ دے شاید (د ظالمان م) | د اللہ تعالیٰ

وَإِذَا سَمِعُوا

وَالْأَرْضِ

وَمِنْهَا

يَوْمَ

الْحَبِيرِ

إِنِّي

مَلَكُوتِ

جَنِّ

قَالَ

رَبِّي

مِنْ

هَـ

هَـ

هَـ

هَـ

هَـ

هَـ

هَـ

هَـ

هَـ

هَـ

وَذَرِ الَّذِينَ اتَّخَذُوا دِينَهُمْ لَعِبًا وَلَهْوًا وَغَرَّتْهُمُ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا

وَذَكِّرْ بِهِ إِنَّ تُبْسَلَ نَفْسٌ بِمَا كَسَبَتْ لَيْسَ لَهَا

مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلِيٌّ وَلَا شَفِيعٌ وَإِنْ تَعْدِلْ كُلُّ عَدْلٍ لَا يُؤْخَذُ

مِنْهَا أُولَئِكَ الَّذِينَ أُبْسِلُوا بِمَا كَسَبُوا لَهُمْ شَرَابٌ مِّنْ حَبِيمٍ

وَعَذَابٌ أَلِيمٌ بِمَا كَانُوا يَكْفُرُونَ قُلْ أَدْعُوا مِن دُونِ اللَّهِ

مَا لَا يَنْفَعُنَا وَلَا يَضُرُّنَا وَنُرَدُّ عَلَىٰ أَعْقَابِنَا بَعْدَ إِذْ هَدَيْنَا اللَّهَ

كَالَّذِي اسْتَهْوَتْهُ الشَّيَاطِينُ فِي الْأَرْضِ حَيْرَانٌ لَهُ أَصْحَابٌ

يَدْعُونَهُ إِلَى الْهُدَىٰ ائْتِنَا قُلْ إِنَّ هُدَى اللَّهِ هُوَ الْهُدَىٰ

وَأْمُرْنَا لِنُسَلِّمَ لِرَبِّ الْعَالَمِينَ وَأَنْ أَقْبِمُوا الصَّلَاةَ وَاتَّقُوا

وَهُوَ الَّذِي إِلَيْهِ تُحْشَرُونَ وَهُوَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ

وَالْأَرْضِ وَمَنْ فِي بَيْنَهُمَا يَوْمَ لَا يَمْنَعُ الْكَافِرِينَ لَهُ يَوْمَ الْعُرْسُ

وَالْأَرْضُ مَوْجٌ يَدْعُو إِلَى الْوَسْطِ يَوْمَ تُبْطَلُ السُّجُودُ لَهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ

وَالْأَرْضُ مَوْجٌ يَدْعُو إِلَى الْوَسْطِ يَوْمَ تُبْطَلُ السُّجُودُ لَهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ

وَالْأَرْضُ مَوْجٌ يَدْعُو إِلَى الْوَسْطِ يَوْمَ تُبْطَلُ السُّجُودُ لَهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ

وَالْأَرْضُ مَوْجٌ يَدْعُو إِلَى الْوَسْطِ يَوْمَ تُبْطَلُ السُّجُودُ لَهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ

وَالْأَرْضُ مَوْجٌ يَدْعُو إِلَى الْوَسْطِ يَوْمَ تُبْطَلُ السُّجُودُ لَهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ

الانعام
الحياة الدنيا
ثوبند دنیا
د دنیا ژوند په دوک
کلیس
نشته
میرنه شی چه بیا
لایوخل
انوا نه نه خست
ورکول غولوی توفیق
اب من حیة
دی له یشتین او یون
نه به د انکار په وجه
من دون الله
د الله نه سرا
مونید الله بریزد و او
هدنا الله
هدایت د کو و مونید
ک شایر طرف نه واپس را
له اصحاب
د هغه ملگری دی
داسه حال کنه چه
هو الهدی
هدایت د
الله تعالی نه جنای
صلوة والتقوى
ونج | ادیره کوئی
د الله تعالی نه ویره کو
السموات
اسمانو
د ازمکه په

وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ وَيَوْمَ يَقُولُ كُنْ فَيَكُونُ ۚ قَوْلُهُ الْحَقُّ وَلَهُ الْمُلْكُ يَوْمَ يُنفَخُ فِي الصُّورِ ۚ عِلْمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةُ وَهُوَ الْحَكِيمُ
په حق سره | او په کومه ورځ چه دعوای | چه شه | نو هغه به شی | دد خبره رښتیا ده | او د هغه حکومت دے
پیدا کوی دی او په کومه ورځ چه هغه دومره قدر وواي چه (قیامت) دوشی نو په شی د هغه وینا حق ده او په کومه ورځ
په کومه ورځ | چه یوکه ووهل شی | په شپیلۍ کنه | هغه پوهه | په ټولو | پټو | ادنیکاره خبرو | او هغه | خاوندان حکمت
چه شپیلۍ پوک ووهل شی نو توله بادشاهی پر یوازے د هغه وی | هغه په غیب او څرگند هر څیز باند عالم دے او هغه
الْخَبِيرُ ۚ وَادُّ قَالَ ابْرَاهِيمُ لِأَبِيهِ اِزَّرْ اَتَّخِذُ اصْنَامًا آلِهَةً
خبردار | او کله چه | وویل | ابراهیم | خپل پلار | ازرنه | ایا ته نیسه | بتات | په خدایي
د حکمتو خاوند او خبردار دے | او یاد کړه کله چه ابراهیم خپل پلار ازرنه وویل ایا ته بتان په خدایي نیسه - زه
إِنِّي أَرَاكَ وَقَوْمَكَ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ۚ وَكَذَلِكَ نُرِي إِبْرَاهِيمَ
بیشکه زه وینم تا | اوستاقوم | په کراهی ښکاره کنه | او دغه شان | مونږ وښودلو | ابراهیم ته
خو دینم چه ته اوستاقوم په ښکاره کراهی کنه پرانته دی - او دغه شان مونږ ابراهیم ته د اسمانونو او
مَلَكَوتِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَلَيَكُونُ مِنَ الْمُتَوَقِّينَ ۚ فَلَمَّا
حکومت | د اسمانونو | اوزمکه | او چه هغه وی | له یقین کوونکو نه | بیا هر کله
د زمکه دد | بادشاهت | نظام | وښودو | او کله چه د یقین په خاوندانو کنه شامل شی ، نو هر کله
جَنَّ عَلَيْهِ اللَّيْلُ رَأَى كَوْكَبًا قَالَ هَذَا رَبِّي فَلَمَّا أَفَلَ
خوره شوه | په ده باند | شپه | رڼه | هغه وکتلو | یوسنورے | وویل | دا | زما رب دے | بیا کله چه هغه غاښ
چه شپه پرے راخوړه شوه نو هغه یوسنورے وښودو وویل چه زما رب دادے نو چه هغه پر یوتو نو
قَالَ لَا أَحِبُّ الْأَفْلَاقَ ۚ فَلَمَّا رَأَى الْقَمَرَ بَازِعًا قَالَ هَذَا
نو وویل | زه نه خوښوم | پر یوتونکی | پس هر کله چه ولیدم | سپوږمۍ | راځتونکۍ | نو وویل | دا
دے وویل چه دویښونکوسره مینه نه ساتم | بیا چه دے ځلنده سپوږمۍ ولیده نو وویل چه زما رب دا
رَبِّي ۚ فَلَمَّا أَفَلَ قَالَ لَئِنْ لَّمْ يَهْدِنِي رَبِّي لَأَكُونَنَّ
زما رب دے | بیا هر کله چه | هغه پر یوتلو | نو وویل | که چه هدایت نه وکړه ماته | زما رب | خوشه به وم زه
دے نو چه هغه پر یوتنه نو وویل چه که الله پاک راته سمه لاسونه ښای ، نو زه به په کراهاونو
مِنَ الْقَوْمِ الضَّالِّينَ ۚ فَلَمَّا رَأَى الشَّمْسَ بَازِعَةً قَالَ هَذَا رَبِّي
له کراهاونو خلقونه | بیا هر کله چه | هغه وکتلو | غر | راځتونکۍ | نو وویل | دا زما رب دے
شپیرشم - بیا چه پر قنده غرے ولیدو نو دے وویل چه زما رب دادے ، دا په
هَذَا أَكْبَرُ ۚ فَلَمَّا أَفَلَتْ قَالَ يَقَوْمِ إِنِّي بَرِحْتُ مِمَّا
دا د ټولو نه لویه دے | بیا هر کله چه | هغه غم | غاښ | او وویل | اے زما قوم | زه خوب پتاره یم | له هغه غم نه
ټولو کنه لویه دے ، خو هر کله چه هغه هم پر یوتلو نو وویل چه زما قوم | زه ستاسو د شرک نه

تُشْرِكُونَ ۝ إِيَّيَّ وَجْهَتْ وَجْهِي لِلَّذِي فَطَرَ السَّمَوَاتِ

چہ شریکوی نے تاسو | بیشک ماخو و کرخولو | خیل مخ | حقہ ذات | طرف تہ | چہ پیداکری نے دی آسمانہ

وَالْأَرْضِ حَنِيفًا وَمَا أَنَا مِنَ الْمُشْرِكِينَ ۝ وَحَاجَّةٌ قَوْمُهُ قَالَ

او زمکہ | یہ حال کئے چہ نہ حنیف | او نہ یم زہ | لہ مشرکانو نہ | او چہ دیکہ ددہ سرہ | قوم ددہ | او نہ

أَتُحَاجُّونِي فِي اللَّهِ وَقَدْ هَدَانِ وَلَا أَخَافُ مَا تُشْرِكُونَ

ایا تاسو جگہ کوئی ماسرہ | دالہ بہ قتلہ | حال دچہ حقہ مآہدا | کرمہ | او نہ نہ ویریم | دہ حقہ نہ چہ انا سوشریک نیسی

يَهْدِي إِلَّا أَنْ يَشَاءَ رَبِّي شَيْئًا وَسِعَ رَبِّي كُلَّ شَيْءٍ عِلْمًا

حقہ سرہ | مکر دچہ و غواہی | زمارب | حقہ خیز | احاطہ کرمہ دہ | زمارب | ہر | خیز باند | یہ علم سرہ

أَفَلَا تَتَذَكَّرُونَ ۝ وَكَيْفَ أَخَافُ مَا أَشْرَكْتُمْ وَلَا تَخَافُونَ

پس ایا نصیحت نہ مے | او غنگہ | زہ و ویریم | لہ حقہ چانہ چہ شریک حقہ دی تاسو | او نہ ویریم تاسو

أَنْتُمْ أَشْرَكْتُمْ بِاللَّهِ مَا لَمْ يُنَزِّلْ بِهِ عَلَيْكُمْ سُلْطَانًا

لہ خیز چہ تاسو | شریک نیسی | دالہ سرہ | حقہ | چہ نہ دے نازل کرمہ حقہ دے | یہ تاسو باند | دلیل

فَأَيُّ الْفَرِيقَيْنِ أَحَقُّ بِالْأَمْنِ ۝ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ۝ الَّذِينَ آمَنُوا

پس کوم فریق لہ دو اہدہ | زیات مقدار | دامن | کہ چرمے تاسو پوہیدہ | حقہ خلق چہ ایمان راوی

وَلَمْ يَلْبِسُوا إِيمَانَهُمْ بِظُلْمٍ أُولَٰئِكَ لَهُمُ الْأَمْنُ وَهُمْ

او نہ دے ملاؤ کرمہ دی | خیل ایمان | بے انصافی سرہ | ہم ددوی دپارہ دے | امن | او ہم داری

مُهْتَدُونَ ۝ وَتِلْكَ حُجَّتُنَا آتَيْنَاهَا إِبْرَاهِيمَ عَلَى قَوْمِهِ نَرْفَعُ

روان دی | او دا زمونہ حقہ دلیل دو | چہ ابراہیم علیہ السلام | لہ مو د قوم | یہ مقابلہ کئے و کرکے و و | مونہ

دَرَجَاتٍ مِّنْ نَّشَأٍ ۝ إِنَّ رَبَّكَ حَكِيمٌ عَلِيمٌ ۝ وَوَهَبْنَا لَهُ

دے | دچہ مونہ غواہی | بیشک | ستارب | خاوند د حکمت | پوہ دے | او و کرکے مونہ | حقہ

إِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ كُلًّا هَدَيْنَا وَنُوحًا هَدَيْنَا

اسحاق * | اویعقوب * | (چه) هر یوله | هدایت در کوه موبد | اونیوح * له (هم) | مونید هدایت در کوه
دغونین غونین | اویعقوب (غونین نسی) در کوه اوهریو موبه سمه لاس روان کوه (هغه لاس چه) پخوامونوح علیه السلام

مِنْ قَبْلُ وَمِنْ ذُرِّيَّتِهِ دَاوُدَ وَسُلَيْمَنَ وَأَيُّوبَ وَيُوسُفَ

له دینه وانی | اود دوی له اولادنه | داود * | اوسلین | اویوب | اویوسف *
ته بنودله ده | اویباده هغه په اولاد کته مو داود سلیمان یوب یوسف

وَمُوسَى وَهَارُونَ وَكَذَلِكَ نُجْزِي الْمُحْسِنِينَ ﴿٨٤﴾ وَزَكَرِيَّا

اوموسی * | اوهارون * له (هم) | اودغه شان | مونید بدل در کوه | نیکی کونکوته | اوزکریا *
موسی اوهارون علیهم السلام ته وبنودله اونیکانوته مونید دغه بدل در کوه | اوزکریا

وَيَحْيَىٰ وَعِيسَىٰ وَإِلْيَاسَ كُلٌّ مِّنَ الصَّالِحِينَ ﴿٨٥﴾

اویحیی * | اوعیسی * | اوالیاس * له (هم) | چه دوی تول | له نیکوکارونه دوه
اویحیی اوعیسی اوالیاس علیهم السلام ته وبنودله ده په دوی کته هر یو نیک عمله دوه

وَإِسْمَاعِيلَ وَالْيَسَعَ وَيُوسُفَ وَلُوطًا كُلًّا نَفَّلْنَا

اواسماعیل * | اوالیسع * | اویونس * | اولوط * له (هم) | اوهریوله | مونید فضیلت در کوه دوه
اواسماعیل * اوالیسع * اویونس * اولوط * ته موهدايت وکوه اوپه دوی کته هر یوله مود خپله زمکنه

عَلَى الْعَالَمِينَ ﴿٨٦﴾ وَمِنْ آبَائِهِمْ وَذُرِّيَّاتِهِمْ وَأَخْوَانِهِمْ

په جهان والو یانین | اود دوی پلارانو | اود دوی اولاد | اود دوه دوردونه (هم غونونه)
په نورو خلقو فضیلت در کوه اود دوی غنو پلارانو او غنه اولاد او غنه دوردونه موه فضیلت در کوه

وَاجْتَبَيْنَاهُمْ وَهَدَيْنَاهُمْ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿٨٧﴾ ذَلِكَ هُدَى اللَّهِ

اوغور کول مونید دوی | اوهدايت وکوه مونید دوه | نیغه لاسه طرف ته | دادے | هدایت | دلله
اومونید دوی غوره کول اود دوی ته مود نیغه لاسه هدایت وکوه | داد الله تعالی هدایت

يَهْدِي بِهِ مَن يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ ۚ وَلَوْ أَشْرَكُوا لَحِطَ عَنْهُمْ

سمه لاق نیانی په دسره | چاته چه غواری | له خپلو بندگانونه | اوکچه وکله خلقو شرک کول | تر خاتمه شوی به له دوی
چه په خپلو بند یا نوکته چاله غه خوښه وی هغه له دوی وکوه | خوکه دے خلقو (بالقرن) شرک کوه دے نو

مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٨٨﴾ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ آتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ وَالْحُكْمَ وَالنَّبُوءَ

خه چه دوی کول | دا هغه خلق دی | کومونه چه | مونید در کوه دوه | کتاب | او حکمت | اونیوت
تول عملونه به غه عبت تلی دوه | دا هغه خلق دی چه مونید ورته کتاب او حکمت اونیوت وکوه دوه

فَإِنْ يَكْفُرْ بِهَا هَٰؤُلَاءِ فَقَدْ وَكَلْنَا بِهَا قَوْمًا لَّا يَسُو بِهَا

پس کچه | انکار وکړی | ددغه خبر ته | دا خلق | نومونید مقله کړی دی | په دوی | هغه خلق | چه نه دی ددے
که اوس دا خلق تره نه انکار وکړی | نومونید دا نعت داسه خلقو ته سپارلے دے چه په خپله هغوی

يَكْفُرِينَ ۝ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ هَدَىٰ اللَّهُ فَبْهَتَهُمْ أَقْتَدَهُ قُلْ
 انکار کوئی | ہم داخل دی | کو موتہ چہ | ہذا آگے و | اللہ | نوڈ دوی پہ لایہ | چلیبرہ | دویہ
 تزیہ نہ منکر نہ دی ، دا ہفہ خلق دو چا نہ چہ اللہ تعالیٰ ہدایت کرے دو نو تہ ہم دھوی پہ لایہ خہ نہ دویہ
 لَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ أَجْرًا إِنْ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِلْعَالَمِينَ ۝
 نہ غواہم زہ نہ تاسو | پہ دے بانی | (خہ) اجر | دانہ دے | مکرم | نصیحت | دجہان د خلق د پارہ
 چہ ذہ (د تبلیغ) پہ دے کار تاسو نہ اجر نہ غواہم ، دا دے دے دنیا خلقو نہ یو عام نصیحت دے
 وَمَا قَدَرُوا اللَّهَ حَقَّ قَدْرِهِ إِذْ قَالُوا مَا أَنزَلَ اللَّهُ عَلَىٰ بَشَرٍ
 اد قدر نہ کر دوی د اللہ | (نکہ) حق د دہ قدر دانی | کلمہ دے دے وویل | نہ دے نازل کہے | اللہ | پہ (چا) انسان
 اد دوی اللہ (د انعام) قدر نہ کر و لکھنکہ چہ دھفہ حق دے ہر کلمہ چہ دوی وویل چہ اللہ تعالیٰ پہ چا بشر بانی نہ
 مِّنْ شَيْءٍ قُلْ مَنْ أَنزَلَ الْكِتَابَ الَّذِي جَاءَ بِهِ مُوسَىٰ نُورًا
 خہ شے | دویہ | چا | رالیبرہ و | ہفہ کتاب | چہ | رادہ دے و دھفہ | موسیٰ | رنہ
 نہ دی نازل کری تہ دویہ چہ چا ہفہ کتاب (تورات) نازل کہے دو چہ موسیٰ علیہ السلام راوہے دے ، تو خلق
 وَهَدَىٰ لِلنَّاسِ صِرَاطًا مُّبِينًا ۚ ثُمَّ نَبَذُوهَا وَتَخَفُّونَ
 او ہدایت | خلق د بارہ | چہ جو دوی تاسو ہفہ | پانے پانے | تاسو نیکارہ کوئی ہفہ (خناخہ) او تاسو پتوی
 لہ رنہ او ہدایت دو کوم چہ تاسو بیلو بیلو صفو بانی لیک دے (لہ) خہ پیکے خرن دوی او دیر خہ پیکے
 كَثِيرًا وَعَلَّمْتُمْ مَا لَمْ تَعْلَمُوا أَنْتُمْ وَلَا آبَاؤُكُمْ قُلْ
 دیرہ (حصہ) | اوزدہ کہے متوی د تاسو | چہ خہ | چہ نہ پوہیدی | تاسو | او نہ ستاسو پلار نیکی | دویہ
 بہت ساتی (اد دے کتاب پہ ذریعہ) تاسو نہ ہفہ خبرے معلومے شو چہ نہ تاسو او نہ ستاسو پلار او نیکی نہ معلوم
 اللَّهُ ثُمَّ ذَرْهُمْ فِي خَوْضِهِمْ يَلْعَبُونَ ۝ وَهَذَا كِتَابُ
 اللہ (رالیبرہ دی) | بیا پر ہودہ دوی | پہ (فضول) شغل د دوی کہے | چہ دوی لوبے کوی | اودا (قرآن م) | یو کتاب دے
 دویہ چہ ہذا اللہ نازل کرے و بیا دوی پریدہ چہ پہ خیل فضول بحث کہے مشغول وی اودا (قرآن) مبارک کتاب
 أَنزَلْنَاهُ مُبْرَكًا مُّصَدِّقُ الَّذِي بَيْنَ يَدَيْهِ وَلِتُنذِرَ أُمَّ الْقُرَىٰ
 چہ نازل کہے دے مونز | دیر برکت والا | تصدیق کوئی دے | دھنو چہ | لہ دے نہ دہانی و | اودا پارہ دے چہ نہ ویرہ | دے خلق
 وَمَنْ حَوْلَهَا ۚ وَالَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ يُؤْمِنُونَ بِهِ
 او کوم چہ چا پیرہ دے دی | او ہفہ خلق | چہ یقین لری | پہ آخرت | او ایمان راوہی | پہ دے کتاب
 وَهُمْ عَلَىٰ صَلَاتِهِمْ يُحَافِظُونَ ۝ وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَىٰ
 اد دوی | د خیل مونز | حفاظت کوی | او شوک | زیات ظالم دے | دھفہ چا نہ | چہ نہ تری
 او د خیل مونز ویر خیال ساتی ، اود ہفہ چا نہ لوئے ظالم شوک کدے شی چہ بہ اللہ تعالیٰ

عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أَوْ قَالَ أُوحِيَ إِلَيَّ وَلَمْ يُوحَ إِلَيْهِ شَيْءٌ وَمَنْ قَالَ

په الله باندې | دروغ | يا دے وئيل | وحى شوه ده | ماته | اونه ده وحى شوه | هغه ته | دغه خبر | او چا چه وئيل
باندې دروغ وئيرى | يادا وواي چه ماته وحى راغله ده | اد په حقيقت كينې | هيڅ وحى ورته راغله نه | او څوك چه دا

سَأَنْزِلُ مِثْلَ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ وَلَوْ تَرَى إِذِ الظَّالِمُونَ فِي غَمَرَاتِ

زرد چه زه به نازل كړم | لكه څنگه چه | نازل كړم | الله | او كه ووينه ته | هغه وخت چه ظالمان دې | په سختو
وواي چه زه به هم د خداي غونډ كتاب را نازل كړم | كاش ا چه ته هغه وخت وگورې چه دا ظالمان به د مرگ په

الْمَوْتِ وَالْمَلَائِكَةُ بَاسِطُو أَيْدِيهِمْ أَخْرِجُوا أَنْفُسَكُمْ الْيَوْمَ

د مرگ كينې | او فرشته به | داخوړوي | خپل لاسونه | (په) راوباسئ | اروهونه خپل | نن ورځ
سختو كينې اخته وي | او فرشته وورته لاسونه وراوړد كړي وي | ورته وايي | چه خپل روحونه راوباسئ ، نن به

تُجْزَوْنَ عَذَابَ الْهُونِ بِمَا كُنْتُمْ تَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ غَيْرَ الْحَقِّ

به تاسو دركولې شئ | عذاب | د ذلك | په سبب د دې چه تاسو به وئيل | په الله باندې | ناهق
تاسو نه سپكوونكې عذاب دركيدې شئ ، ځكه چه تاسو په الله تعالى باندې دروغ ستړل -

وَكُنْتُمْ عَنْ آيَاتِهِ تَسْتَكْبِرُونَ ۝ وَلَقَدْ جِئْتُمُونَا فُرَادَى

او تاسو به | د هغه د آيتونو | غروئ كولو | او بيشكه تاسو راغلي وئ موږ ته | يوازې
او تاسو د هغه د نخبو په مقابل كينې سر كشي كوله - (اوس) تاسو موږ ته داسې يوازې راغلي يئ

كَمَا خَلَقْنَاكُمْ أَوَّلَ مَرَّةٍ وَتَرْكْتُمْ مَا خَوَّلْنَاكُمْ

لكه څنگه چه موږ پيدا كړي وئ تاسو | په اول ځل | او تاسو پرېښودل | هغه څه | چه دركړي و موږ تاسو ته
لكه څنگه چه موږ تاسو په اول ځل (يوازې) پيدا كړي وئ | او موږ چه تاسو له څه دركړي وو هغه مو وروستو

وَرَأَوْا ظُهُورَ كُمُومٍ وَمَا نَرَى مَعَكُمْ شُفَعَاءَ كُومٍ الَّذِينَ زَعَمْتُمْ أَنَّهُمْ

له وروستو شاكاو خپلو ته | اونه وښو موږ | تاسو سره | ستاسو سفارشيان | هغه چا | گمان به كولو تاسو | چه دوي
پرېښودل ، او موږ د نن | تاسو سره هغه سفارشيان نه گورو چه ستاسو په خيال كينې ستاسو په

فِيكُمْ شُرَكَاءُ لَقَدْ تَقَطَّعَ بَيْنَكُمْ وَضَلَّ عَنْكُمْ مَا

ستاسو تر مينځ | د الله شريكان دې | بيشكه پرېكړې شو | ستاسو په مينځ كينې (تعلق) | او درك شول | له تاسو نه | هغه څه
معامله كينې رزموږ | شريكان دو يقيناً ستاسو په خپل مينځ كينې رشته ختم شو | او كومه دعوه چه مو

كُنْتُمْ تَزْعُمُونَ ۝ إِنَّ اللَّهَ فُلِقُ الْحَبِّ وَالنَّوَى يُخْرِجُ الْحَيَّ

چه تاسو به ئې گمان كولو | بيشكه | الله | چوونكې دې | دانې | او زهي | هغه راوباسي | ژوندي
كولې هغه ټولې درنه هيرې شوې | بيشكه الله د دانې او د زهي (زرغونې د پيارې) چوونكې د هغه د مري

مِنَ الْمَيِّتِ وَيُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ ذَلِكُمُ اللَّهُ فَأَنَّى تُؤْفَكُونَ ۝

له مري نه | او راويستونكې دې | مري | له ژوندي نه | داسې | الله | نو كوم خوا | تاسو لوري روان يئ
نه ژوندي راوباسي | او د ژوندي نه مري راوباسي | هم داسې | نو تاسو څه كينې | نو تاسو كوم خوا | لوري روان يئ

فَالِقُ الْإِصْبَاحِ وَجَعَلَ اللَّيْلَ سَكَنًا وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ حُسْبَانًا

چونکہ دے | د صبا | او جو کچھ ہفتہ | شبہ | دختہ آرام | او نور | او سپور می | د ذریعہ دے

ذَلِكَ تَقْدِيرُ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ ۝ وَهُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ النَّجْمُ

دادہ | اندازہ | د لوئے زبردست | پوہہ | او ہفتہ کے چاہے | جو کچھ | تاسو د پاره | ستوری

لِتَهْتَدُوا بِهَا فِي ظُلُمَاتِ الْبَرِّ وَالْبَحْرِ قَدْ فَصَّلْنَا الْآيَاتِ

چہ تاسو لایہ ہاموئی | پہ ہفتہ سرہ | پہ تیارو کئے | د اوچے | او دریاب | بیشک پہ تفصیل سرہ بیان کوی کہ موثر | آیتونہ

لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ۝ وَهُوَ الَّذِي أَنْشَأَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ

ہفتہ قوم د پاره | چہ پوہیری | او ہم ہفتہ کے | چاہے | پیدا کوی تاسو | لہ یوکس (آدم) نہ

فَمُسْتَقَرٍّ وَمُسْتَوْدَعٍ ۝ قَدْ فَصَّلْنَا الْآيَاتِ لِقَوْمٍ

بیادو (بخو) دستو کئے | او بل د امانت | بیشک پہ تفصیل سرہ بیان کوی موثر | آیتونہ | ہفتہ قوم د پاره

يَفْقَهُونَ ۝ وَهُوَ الَّذِي أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجْنَا بِهِ

چہ پوہیری | او ہم ہفتہ کے | چاہے | راؤ لیرے | لہ آسمان نہ | اوبہ | پس راو ویتلو موثر | پہ سرہ

نَبَاتٍ كُلِّ شَيْءٍ فَأَخْرَجْنَا مِنْهُ خَضِرًا نُخْرِجُ مِنْهُ حَبًّا مُتَرَاكِبًا

بوئے | د ہر قسم | بیادو ویتلو موثر | د ہفتہ نہ | شینکے | چہ راو باسو موثر | د ہفتہ نہ | دانے | بوبل پورے

وَمِنَ النَّخْلِ مِنْ طَلْعِهَا قَنَاطِيرُ ذَاتِ الْإِنْبِ وَجَنَّتِ مِنَ الْعَنَابِ وَالزَّيْتُونِ

او د قجورو د آونونہ | لہ بناخو د ہفتہ نہ | د غونچو | زورہندونہ | او باغونہ | د انگورو | او خون

وَالرَّهْمَانِ مُشْتَبِهًا وَغَيْرِ مُتَشَابِهٍ ۝ انْظُرُوا إِلَى ثَمَرِهِ إِذَا أَثَرَ

او د انارو | د بوبل پہ شان | او د بوبل نہ جد | د کوری | د دے مہوونہ | کلہ چہ میوہ ویتلو

وَيَنْبَغِ ۝ إِنَّ فِي ذَلِكَُمْ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ۝ وَجَعَلُوا

او د کے پچید (طرفتہ) | بیشک | پہ دے کئے | نخبے دی | د ہفتہ قوم د پاره | چہ ایمان راوی | او د گروہ

مَنْزِلٌ ۲

لِلَّهِ شُرَكَاءُ الْجِنَّ وَخَلَقَهُمْ وَخَرَقُوا لَهُ بَنِينَ وَبَنَاتٍ

الله عز و شریکین | پیریا نولره | او حال دچه الله پیداکری دی | او چرکری دی | دغه دپاره | خامن | اولونره

لَهُ بَنِيَانٌ شَرِيكٌ كَرُخُولُ دِي اَوْ حَال دَاچِه دَوِي مِ | الله پیداکری دی | او دوی الله تعالی له بغیرد پوره نه خامن او

بَغَيْرِ عِلْمٍ سُبْحَنَهُ وَتَعَالَى عَمَّا يُصِفُونَ ﴿١١﴾ بَدِيعُ

په بے علمتی سره | هغه پاک دے | او دیرا دچت د | دغه خه نه | چه دوی بیانوی | پیداکوونکے دے

لُونُورَه جَوهرکری | الله تعالی پاک دے | او دغه خبرونه اچت دے | چه دوی بیانوی | داسمانونو او

السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ أَتَى يَكُونُ لَهُ وَلَدٌ وَلَمْ تَكُنْ لَهُ صَاحِبَةٌ

داسمانونو | او د زمک | خنکه کیدے شی | دغه | خرنه | حال اچے چه نشته د هغه | بنجه

د زمک پیداکوونکے دے | دغه خونه خنکه کیدے شی | هر کله چه د هغه بنجه نشته

وَخَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ وَهُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿١٢﴾ ذَلِكُمُ اللَّهُ رَبُّكُمْ

اوپیداکرو هغه | هر خیز | اوم هغه | په هر خیز | پوهه دے | هم دادے الله | ستاسو رب

او هغه هر خیز پیداکرے د او په هر خیز بنه پوهه دے | هم دا الله دے چه ستاسو پالونکے دے

لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ خَالِقُ كُلِّ شَيْءٍ فَاعْبُدُوهُ وَهُوَ

نشته د خوک معبود | سوا د هغه نه | پیداکوونکے د | د هر خیز | پس هم د هغه عبادت کوئی | او هغه

بے د هغه نه بل معبود نشته | د هر خیز پیداکوونکے دے | بوازه | د هغه عبادت کوئی | او هغه

عَلَى كُلِّ شَيْءٍ وَكِيلٌ ﴿١٣﴾ تَدْرِكُهُ الْآبْصَارُ وَهُوَ يُدْرِكُ الْآبْصَارَ

د هر خیز | کار ساز دے | نه شی موند هغه لره | سترکے | او هغه | موی | سترگولره

د هر خیز کار ساز دے | خوک دے په سترگونه شی لیکه | او هغه توله سترگه لیدے شی |

وَهُوَ اللَّطِيفُ الْخَبِيرُ ﴿١٤﴾ قَدْ جَاءَكُمْ بَصَائِرُ مِنْ رَبِّكُمْ

او هغه د | باریک بین | خبردار | بیشکه راغلی دی تاسونه | دلیلونه | ستاسو رب له طرفه نه

اَوْ هغه باریک بین خبردار دے | تاسونه د خپل رب د طرف نه دلیلونه راغلی دی |

فَمَنْ أَبْصَرَ فَلِنَفْسِهِ وَمَنْ عَمِيَ فَعَلَيْهَا وَمَا أَنَا عَلَيْكُمْ

نو خوک | چمے دوی | پس هان دپاره | او خوک چه پوند پاتے شو | نوم په هغه د (تاوا) | اونه نه یم | په تاسو باند

نو خوک چه دے دوی نو فائده د هان له دکه | او خوک چه خپل هان دوند کړی نو تاوان دے د خپل هان د (اوزه د نبی) ستاسو

۱۲
۱۱

مِنْ رَبِّكَ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ ۚ وَاعْرِضْ عَنِ الْمُشْرِكِينَ

ستاد رب له طرف نہ | نشہ (حق) معبود | سوا دھن | او مخ و گروہ | له مشرکان نہ | کوہ

وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا أَشْرَكُوا ۚ وَمَا جَعَلْنَاكَ عَلَيْهِمْ حَفِيفًا

او کہ چہ غنیمت وے اللہ | نو دوی بہ شرک نہ و کوہ | او نہ بیہ جو کہے موبدہ | بہ دوی باند | نگران

وَمَا أَنتَ عَلَيْهِمْ بِكَبِيرٍ ۚ وَلَا تَسْجُدُوا لِلَّذِينَ يَدْعُونَ

او کہ بیہ نہ | بہ دوی | ذمہ و اس | او کھل مہ کوئی | ہوتہ دکو موچہ | مشرک عبادت کوہ

مِنْ دُونِ اللَّهِ فَيَسْبُوا اللَّهَ عَدُوًّا بِغَيْرِ عِلْمٍ ۚ كَذَلِكَ

د اللہ نہ سوا | پس دوی بہ کھل و کری | اللہ نہ | بہ زیات شدہ | بے علم نہ | دغہ نشان

زَيَّنَّا لِكُلِّ أُمَّةٍ عَمَلَهُمْ ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّهِمْ مَرْجِعُهُمْ

بنا کھ دھوئہ | ہر بیہ جے دپارہ | د دوی عمل | بیا | د خیل رب طرف نہ | دوی لہ واپس تلک

فَيُنَبِّئُهُمْ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ۚ وَأَقْسَمُوا بِاللَّهِ جَهْدَ أَيْمَانِهِمْ

پس ہنہ بہ دوی و شبائی | خہ چہ دوی کول | ا دوی قسم و خول | بہ اللہ | یا خہ | قسمونہ

لَئِنْ جَاءَتْهُمْ آيَةٌ لَّيُؤْمِنُنَّ بِهَا ۚ قُلْ إِنَّمَا الْآيَاتُ

کہ چہ | راشی دوی نہ | رختہ غنیمہ | خا خبا بہ ایمان راوری دوی بہ | و وایہ | چہ داسے غنیمہ (مہر)

عِنْدَ اللَّهِ وَمَا يُشْعِرُكُمْ أَنَّهَا إِذَا جَاءَتْ لَأُيُومِنُونَ ۚ

(خو) د اللہ سر دی | ا داسوتہ خہ معلومہ دہ | چہ ہنہ غنیمہ | ہر کلمہ راشی | (بیا بہم) دوی ایمان نہ راوری

وَنُقَلِّبُ أَفْئِدَتَهُمْ وَأَبْصَارَهُمْ كَمَا لَمْ يُؤْمِنُوا بِهِ

او موبد بہ وارو | د دوی زہونہ | او د دوی سترک | د حق نہ | بے کرو کہ خنکہ چہ دوی بہ دے (خو کھنکہ)

أَوَّلَ مَرَّةٍ ۚ وَنَذَرُهُمْ فِي طُغْيَانِهِمْ يَعْمَهُونَ ۚ

پہ اول | خل | او موبد بہ پریز د دوی | د دوی بہ سرکشی کئے | سرگردانہ

مَنْزِل ۲